

LASKUVAJRJOURHEILU

Finnish Magazine of Sport Parachuting

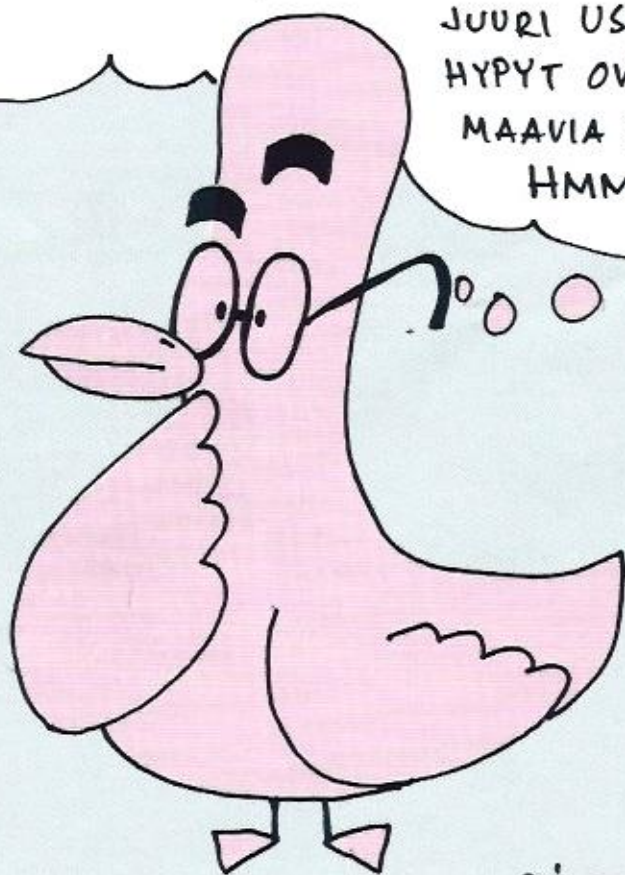
No 2 1989 13. vuosikerta. 20 mk.

SVEITSLÄISTEN RW-HYPPÄÄJIEN SUORITUKSET
EIVÄT LIENE PÄÄTÄHUIMAAVIA JA SYYTÄ SIIHEN
EI TARVINNE KAUKAA HAKEA.

JOS PAIKALLISEN CLUBIN KENTTÄ SNAITSEE
ALPEILLA 2500 METRIÄ MEREN PINNASTA JA
PORTTERILLA NOUSTAA NELJÄÄN KILSAAN NIIN
ITSEASIASSA KORKEUTTA ON SILLOIN JO 6500 MET-
RIÄ. KYLLÄ SIINÄ TULEE JO HAPPIVAIKEUKSIA
KÄKIKELLOMAAN GURVILLEKIN... MUTTA SILLOINHAN

JUURI USEINMAT RW-
HYPYT OVAT PÄÄTÄHUI-
MAAVIA SUORITUKSIA.
HMMM...

Di 89

Päätoimittaja:
Mimma Lehtovaara

Ulkoasu:
Jukka Kujala,
Antti Kuparsaari,
Esa Nykänen,
Pekka Palotie,

Toimituksen osoite:
Laskuvarjourheilu, Malmin
lentoasema, 00700 Helsinki

Julkaisija:
Suomen Laskuvarjokerho,
Malmin Lentoasema,
00700 Helsinki,
puhelin 90-378 827

Painopaikka:
Aurasen Kirjapaino,
Saksankatu 1, 30100 Forssa,
puhelin 916-221 00

Irtonumerohinta 20,-
vuosikerta 70,-. Neljä
numeroa vuodessa.

Toimitus ei vastaa artikkeleis-
sa esitetyistä mielipiteistä,
vaan jokaisesta artikkelista
vastaa kirjoittaja itse.

Lehti ottaa mielellään julkais-
tavaksi lukijoiden valokuvia,
piirroksia ja juttuja.

Kansikuva: Kameran takaa
löytyy Pekka Palotie, joka ku-
vasi kesäisen alastulon.

SISÄLLYS

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Freestyle tulossa
- 7 ParaGraphs
- 8 Para Ski MM 1989
- 11 Hannu Havia
in memoriam
- 12 Flyr-Flyr icke
- 13 Viisi vuotta
varjokauppaa
- 16 Laskuvarjoilua
Neuvostoliitossa
- 20 Pätkelmiä
- 24 Taito- ja tarkkuus SM
- 27 Juhannus Boogie

Mitä tehdä sadan hypyn sankareille?

*Kulunut kesä on ollut monessa kerhossa todellista vauhdin hurmaa. Hyppymäärät ovat nousseet ja oppilaskoulu-
tus on ollut vilkasta. Jo pelkästään Suomen Laskuvarjo-
kerhossa on noin 40 oppilasta saanut lupakirjan viime
kesänä, mikä on kaikkien aikojen suurin luku.*

*On ilahduttavaa, että yhä useampi alkeiskurssilainen
kahlaa läpi pitkän ohjelman kelpoisuustodistukseen asti.
Se kieli siitä, että koulutus pelaa ainakin jollain lailla ja
että ihmisillä on kiinnostusta lajia kohtaan enemmänkin
kuin parin hypyn ja uuden hyppy-T-paidan verran.*

*Riuska tahti sisältää kuitenkin muutamia ongelmia, joita
näin uutta hyppykautta odotellessa voidaan pohtia.*

*Onko oppilas todella valmis itsenäiseen hyppelymään
kun hän on parissa kuukaudessa takonut lupakirjan?
Mitkä ovat hänen valmiutensa tulla toimeen omillaan
ilman hyppymestarin valvontaa? Ja mitkä ne valmiudet
ovat kun hän hyppää muiden samantasoisten kanssa?*

*Oppilasta paapovat hyppymestarit, maakouluttajat ja
lupakirjahyppääjät. Kun kelpoisuustodistus on plakka-
rissa, hyppääjä saattaakin yhtäkkiä olla orpo piru ilman
tukea, vaikka juuri silloin sitä tarvitaan. Tuoreen lupakir-
jauntuvikon tiedot hyppäämisestä ovat aika hatarat, sillä
lupakirjaohjelma antaa valmiudet kehittää taitoja edel-
leen.*

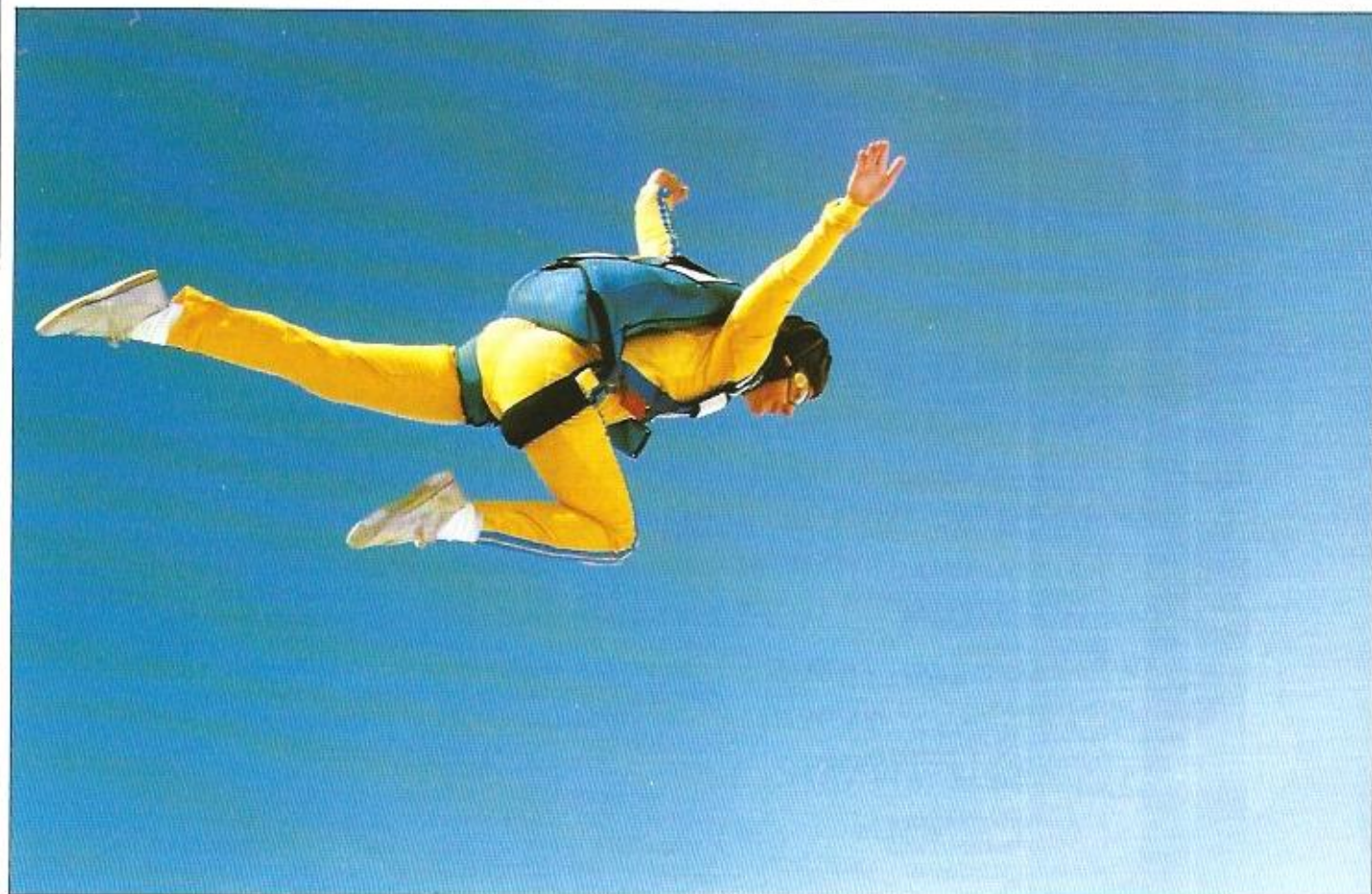
*Mutta milläs kehität jos kavereina on kymmenen
samassa vaiheessa olevaa?*

*Jälleen kerran perätään vastuuta ja työtä niiltä, jotka
ovat hypänneet jo pitkään ja jotka itse osaavat jo jotain.*

*Kieltämättä hyppääminen vain oman joukkueen kanssa
tai muuten niin sanottujen hyvien kanssa on hauskaa.
Saa kunnan hyppyjä eikä tarvitse viettää aikaansa
vapaassa pudotuksessa järjestelemällä kokemattomia
edes jonkinlaiseen muodostelmaan.*

*Kuitenkin aikaa pitää riittää aloittelijoillekin eikä heitä
saa jättää syrjään. Sillä kuka tai ketkä jatkavat taitojen
opettamista ensi vuosikymmenen lupakirjahyppääjille
ellei tänään välitetä tuoreista kavereista?*

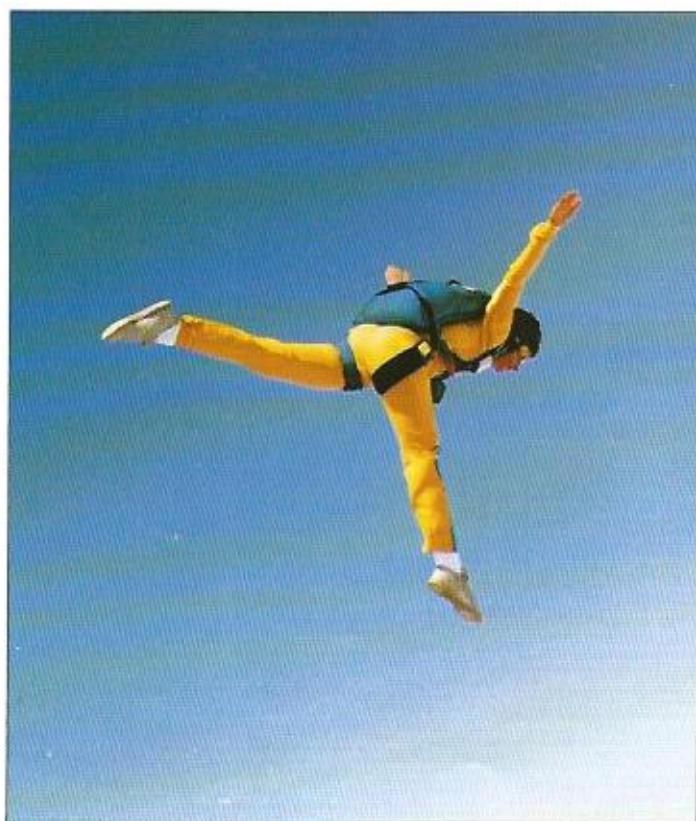
kysyy Mimma Lehtovaara

KÄÄNNÖKSIÄ JA VOLTTEJA FREE STYLESSÄ

Laskuvarjolla hyppääminen on oma maailmansa, jonka rajoitteena on ainoastaan korkeus ja oma mielikuvituksesi. Tämä rajoittamaton luovuus on mitä ilmeisimmin pääosissa kun puhutaan free-stylen suomista mahdollisuuksista.

Kuvat Bill Hayes
Teksti Tamara Koyn

Itse asiassa se on mitä vain – mitä voi kuvitella. Se voi olla vapaita liikkeitä vapaassa yksin, kaksin tai useamman hyppääjän ryhmissä. Tämä tarkoittaa, että voit keksiä mitä tahansa ja tehdä sen yksin tai RW-ystäviesi kanssa.

Free-style voi myös olla useiden eri liikkeiden sarja, joko itse keksitty tai sellainen joita olet nähnyt aikaisemmin tai näiden yhdistelmiä. Ei ole väliä miten harrastat free-stylea, onko se hupia tai vakavaa treenaamista, sillä se on sitä mitä haluat sen olevan.

Free-style ei ole mitään salaperäistä tai ihmeellistä niinkuin rw oli joskus aikoinaan. Sillä kun hyppäät free-stylea niin olet jo expertti alusta lähtien. Määräät itse sen onnistumisen tai epäonnistumisen.

Temppu, sekvenssi ja kupurelatiivi ovat luoneet pohjaa free-stylelle ja jokuhan sen on keksinyt. Roger Nelson ja hänen veljensä olivat alan uranuurtajia ja oppivat paljon harjoittellessaan omaa lentotek-

niikkaansa. Nykyään useat hyppäävät sekvenssiä, mutta pitääkö kaikkien olla niin samankaltaisia. Ei, vaan me kaikki voimme olla ainutlaatuisia. Tässä ainutlaatuisuudessaan free-stylen viehätyksen onkin.

Aloitus

On kaksi tapaa aloittaa. Voit joko yrittää asentoja tai liikkeitä joita olet nähnyt, mm. Norman Kentin filmissä "From wings came flight" tai kokeilla itse keksittyjä liikkeitä. Kuvailimme tässä kahta perusliikettä:

T-asento

Freestylisti Deanne Kent loi tämän liikkeen. Kumman jalan valitsetkin, tuo polvi kohti rintaa niin, että se osoittaa suoraan maahan, sitten suoritat polven muuttamatta jalan asentoa. Tämä asento on kohtalaisen helppo saada tasapainoon jos jalka osoittaa suoraan alaspäin. Jos polvea

FREESTYLE

lummin suorassa kuin koukussa. Voit joutua tekemään useita harjoitushyppyjä ja omia "säätöjä" asentoosi ennenkuin löydät stabiilin.

Takavoltti suorin vartalo

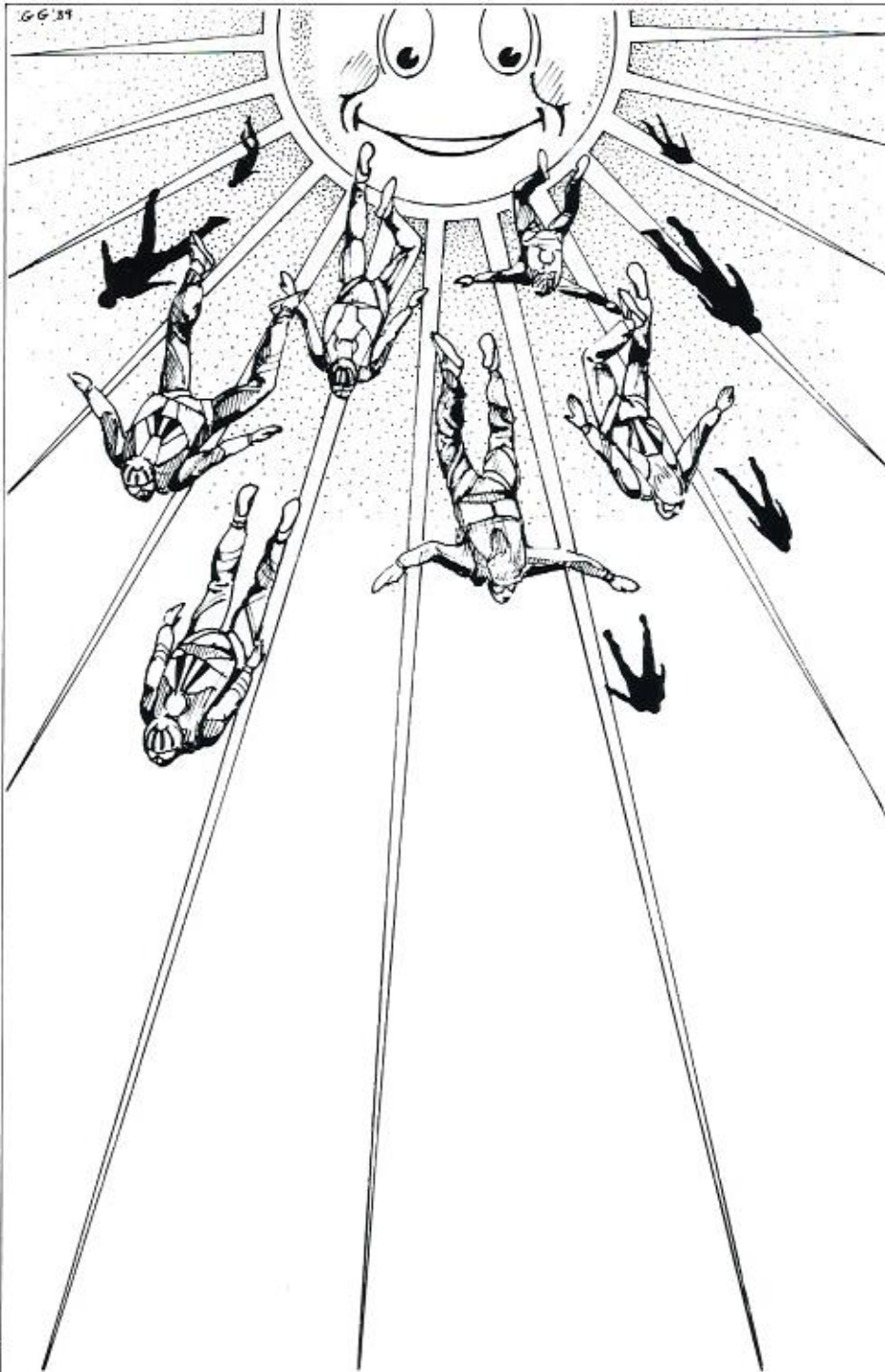
Alkajaisiksi tee neljännestakavolttia ja kun olet siinä pisteessä niin pidä kädet edessä, tämä kääntää sinut takaperin. Pidä vartalo tiukasti suorassa, jalat suorina ja yhdessä sekä lantio hieman taivutettuna. Joka kerta kun olet pää alaspäin ns. "nuoliasennossa" pidä kädet ja käsivarret edessä jatkaaksesi pyörimisliikettä. Tämän liikkeen nopeutta säädät käsiesi ja lantiosi avulla. Pysäyttäessäsi liikkeen avaa polvesi ja ota hyvä taivutus.

Turvallisuus free-stylessä

On tärkeää pitää pää kylmänä ja harjoitella turvallisesti. Valjaat tulee sovittaa kunnolla ja hihnojen päät piiloon. Tärkeätä on myös korkeuden tarkkailu ja seurata mittaria säännöllisesti, sillä jotkut liikkeet saattavat sekoittaa suunnantajun. Muista, että liikkeissä vajoat nopeasti ja korkeuden menetys on runsasta. Rinnassa pidettävä mittari ei ole paras mahdollinen, sillä selällään lentäessä se voi valehdella. Muista myös muutkin vapaassa, sillä saatat alussa liikkua sinne ja tänne, - aukaisukorkeudessa on hyvä olla kaukana muista. Jos tilanne karkaa käsistä niin rentouta itsesi ja ota hyvä taivutus ja saat stabiilin. Ei muuta kuin hyviä hyppyjä.

FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE
 FREESTYLE

Did You
Know That

Sunshine Factory

on

Suomalainen Laskuvarjoryitys

Meidän varastosta löytyy kaikki yleisimmät varjomallit ja repputyypit.

Sunshine Factory myy ainoastaan T.S.O. hyväksytyä laatua.

Puhelinsoitto, postikortti tai telefax ja hommat hoituu kuin itsestään, yhtäkkiä huomaat hypääväsi uusilla ja tyylikkäällä hyppyvarusteilla.

Varjot on tarkastettu määräysten mukaisesti, pakattu hyppya varten ja mikä kaikkein parasta; varustettuna erikois toivomuksesi mukaisesti, ja samaan hintaan.

Ota yhteyttä puhelimitse: 990-1-813-788-9831/Henri
Tai telefaxilla: 990-1-813-788-5107

Postikortilla: Sunshine Factory
38529 5th Avenue
Zephyrhills, FL 34248
USA

Sunshine Factory auttaa parempaan ja turvallisempaan hyppämiseen.

Hyvää Hyppykautta
and
BLUE SKIES AND SAFE JUMPS!!

ParaGraphs • ParaGraphs

Midsummer boogie in Joensuu 17.-25. 6. 1989

For the third consecutive time members of the Parachuting Club of Finland spent their Midsummer Fest in Joensuu, some 430 km's north-east of Helsinki having a hell of a boogie for a whole week.

The club's Twin Otter was in the air from dusk till dawn, carrying more than 20 loads up every day.

When those not so lucky ones who were working for the first days of the week arrived, the real party/boogie started.

One of our former pilots brought his Agusta Bell helicopter (Apocalypse Now, remember?) over and began playing an elevator with Wagner playing all the time. Even students got to jump from it.

Best big loads were organised during the weekend. We had a 24-way star, a flying leaping frog and a great 32-way; Twin Otter and the

chopper flying together at 12000 ft.

To end the week we had a party at a local hotel where we arrived in the helicopter.

Outstanding week for all of us and I guess our foreign guests from Sweden and Germany were not disappointed, either.

Airborne best in style & accuracy nationals

There were about 70 competitors in S & A Nationals this year. Airborne Division of the Army won both competitions. The Nationals were held on a military air field in Utti, Kouvola, home of the Airborne Division.

Antti Kuparsaari

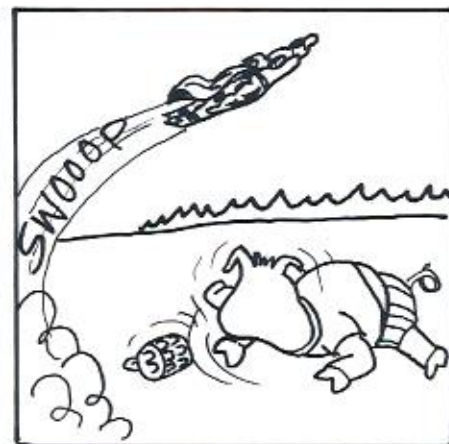
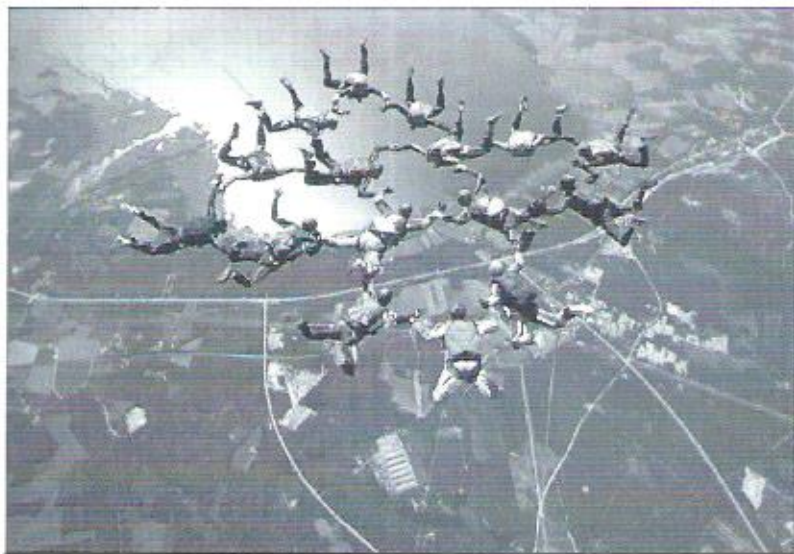
✓ with love from Russia

With love, from Russia

12 Finnish jumpers visited a parachuting club in Jaroslavl, Soviet Union, in the beginning of June. They spent 10 days jumping in Karatsha's aeronautical center founded in 1933.

The group had ca. 40 jumps ea. from two AN-2 airplanes flown by fellow skydivers.

Courses in the center begin on December and last thru March, by the end of which they have trained ca. 300 students. About 20 % of them may keep jumping, but the rest must say "Goodbye" to skydiving. Only the best students are allowed to proceed as there is no "fun" jumping in the Soviet Union.

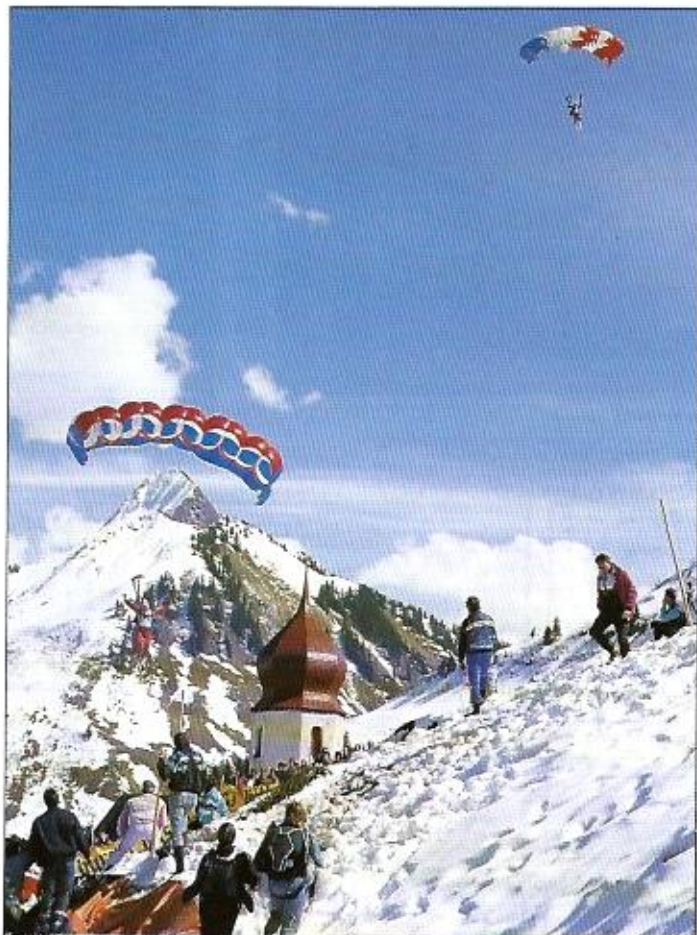

PARA SKI MM 1989

Para Skin toiset MM-kisat pidettiin Itävallassa jo suomalaisillekin tutussa Damülsin kylässä. Kylään sijaitsee vain parin tunnin ajomatkan päässä Sveitsistä aivan Lichtensteinin tuntumassa. Kisat olivat järjestelyiltään onnistuneet, joskin huono ja lämmin sää teki lumiolosuhteet epävarmoiksi ja keväiset sateet oli sulattaa loputkin. Kisathan pidettiin 1.–8. 4. 1989, joka on myös kauden päätös hiihtokeskuksille, sillä hissit suljettiin palkintojen jaon jälkeen.

Kuvat ja teksti
Pekka Palotie

Edustusjoukkue oli ajoissa valittu ja valmennusryhmään oli kilpaillut ja harjoitellut useasti yhdessä ja näiden testikisojen perusteellahan joukkue sitten valittiin. Joukkueeseen kuului **Jukka Autti, Esko Hirvonen, Risto Käyhkö** ja **Timo Toivonen**. **Pekka Palotie** hoiti joukkueenjohtajan tehtävät vanhalla rutiinilla ja huoltojoukkoihin kuului myös **Mauri "Hurraa" Rajala**.

Matkaan lähdettiin vain pari päivää aikaisemmin, sillä paikka oli tuttu ja Zürichistä oli lyhyt ajomatka itse kisapaikalle. Joukkue kokoontui Seutulassa ja pyrki Finnairin koneeseen runsaiden matkatarvaroiden kera. Kiirettä tuli ja kisatuliaisiksi tarkoitetut tavarat aiheuttivat ylimääräisiä ongelmia. Niitä oli muuten 300 kg ja kaikki meni yli sallittujen painorajojen. Tiukan taistelun ja kädenväännön jälkeen arvot virkailijat suostuivat ottamaan meidät koneeseen, joka oli jo kiitoradan päässä – melkein. Päästyämme koneeseen verenpaine hieman laski ja oli oikein mukavaa nauttia hyvää ruokaa ja päälle kahvit konjakin kera. Ilo oli kylläkin välia-

kaista, sillä päästyämme perille saimme todeta suurimman osan matkatavaroista jääneen Helsinkiin. Siinä puhelimet lauloivat ja telexit sai kyytiä, sillä meillä oli kiire kisapaikalle.

Jouduimme yöpymään Zürichissä, onneksemme ystävälliset virkailijat auttoivat meitä löytämään edullisen majapaikan aivan lentokentän tuntumasta. Aamulla olimme kentällä Swissairin konetta vastassa odottamassa tavaraitamme. Ne tulivatkin, paitsi sukset ja seuraavana päivänä olisi kisojen avajaiset ja ranking-lasku, kliffaa hei, No, eikä auttanut muu kuin lähteä Itävaltaa kohti, Para Ski kisoihin ilman sukset. Matka sujui ihan mukavasti ja joukkue selviytyi tilanteesta vain hyvällä huumorintajulla.

Aloittaessamme kapuamisen kohti vuoria serpentiiniä pitkin ajaen oli usko mennä. Ruoho kasvoi ja lumesta ei ollut tietoaakaan. Pientä räntää satoi joka sulii heti maahan tullessa. Saatuamme kylän näkyviin alkoi tulla myös lunta näköpiiriin, joskaan ei kovin paljoa. Kisarinteessä lumikisat tekivät työtä ja rinne oli suljettu laskettelijoilta. Pysäköityämme pikkubussimme kylän matkailutoimiston eteen kaikki sujui kuin itsestään. Meidät oli majoitettu paikallisen pormestarin Gustaf Madlenerin hotelliin yhdessä kanadalaisien kanssa.

Suomalaiset ovat aina asuneet Berghotel Madlenerissa Damülsissä vieraillessaan. Gustaf pitää meistä oikein paljon ja olemme kuin kotonaamme heidän luonaan. Nytkin hän oli meitä vastassa ja snapsia tarjoamassa, joskin johtoryhmä huollon kanssa saattoi vain osallistua tähän iloon, sillä muiden täytyi keskittyä kisaan.

Perinteiset avajaiset

Seuraavan päivän avajaiset pidettiin ikävissä räntäsateessa ja sääliksi kävi niitä nuoria tyttöjä, jotka olivat joukkueiden nimikylttejä kantamassa. Heillä oli yllään kan-

Avajaisissa yksi jos toinen piti puheita pienessä räntäsateessa ja vuorossa on Fascinan pormestari.

sallispuvut ja pikkukengät. Loskaa oli ainakin nilkkoihin saakka. Joukkueet marssivat kylän läpi torvisoittokunnan soittaessa ja johtaessa ryhmää pienelle kentälle. Siellä pidettiin jos jonkinmoisia kansantansu-esityksiä ja torvensoittoa sekä tietenkin yksi sun toinen aina kylän viinakaupan johtajaa myöden piti pienen puheen ennen kuin juhlallisuuDET olivat ohitse. Ja sitten mäkeen.

Para Ski kisoissahan on aina ranking-lasku ennen varsinaista kisaa, jotta kilpailijat saadaan oikeudenmukaiseen laskujärjestykseen, sillä kisassa nopeimmat laskevat ensin

MM-kisat päättyivät puolituntia sitten ja ennen päätösseremonioita Suomen joukkueella oli aikaa rentoutua keväturingon paisteissa.

Osa hyvin pärjänneistä Ruotsin joukkueesta tyytyväisinä tulostaulun äärellä.

ja hitaimmat viimeisenä. Mukana oli 45 mieskilpailijaa ja 13 naista yhdestätoista eri maasta. Oman joukkueen jäsenet sijoituivat mukavasti puolenvälin kieppeille ja se oli ihan kohtuullista kisaa ajatellen. Suksethan pojat saivat aamulla, kun johto ajoi yöllä edestakaisin Zürichin hakiesaan ne. Räntäsadekin muuttui pikkuhiljaa kunnon lumisaateeksi ilman hieman kylmetessä.

Suurpujottelu

Yön aikana satoi lunta parikymmentä senttiä ja aamulla heräsimme upeaan auringonpaisteeseen. Keli oli mitä par-

hyppyrissä. Rataa muutettiin hieman toiselle laskulle ja kaikkien ajat putosivat. Tähän oli osasyynä rinteiden sulaminen ja muuttuminen hieman tahmeammaksi. Keskimäärin ajat olivat siinä 55 sekuntin luokkaa/lasku. Uskokaa tai älkää, mutta sen tuntee jaloissa kun pitäisi pysäyttää maalin sen jälkeen.

Odottelua

Sitten alkoikin notkuminen ja ajantappo, sillä pilvet täyttivät taivaan ja vettä tuli ja sumu peitti kylän. Usko meinasi mennä niin kilpailijoilta kuin järjestäjiltäkin. Rinteeseen ei viitsinyt mennä ja kylän kolme kauppa oli nopeasti läpi käyty. Lenkkeily, saunominen mukavassa seurassa ja ruokailu olivat ainoita huveja kortin peluun ohella. Kyllähän se kannatti, sillä aurinko pilkotti jo parin päivän jälkeen ja pääsimme hyppyjen makuun. Hypyt alkoivat hyvin suomalaisittain ja olimme aivan kärjen tuntumassa parin kierroksen jälkeen. Hypyissä olemme yleensä pärjänneet paremmin kuin pujottelussa. Yllättävän paljon 00 tuloksiakin tuli, vaikka hypäsimmekin rinteeseen ja tuuli pyöri ja vaihteli 0-6 m/sek. Kääkkä soi aina välillä ja pakollista auringonottoa tuli kaikille joukkueille.

hain suurpujottelukisaan. Auringonvoiteet nenään ja rinteeseen rataa tutustumaan. Paikallisen hiihtokoulun väki oli tehnyt paljon töitä yöllä saadakseen rinteiden hyvään kuntoon. Kisa vietiin läpi aika nopeasti joskin aurinko ehti lämmittämään ilmaa sen verran, että lumi alkoi sulamaan ja teki voitelun hankalaksi. Autin Jukka onnistui laskuissaan hyvin ja tasaisilla suorituksilla sijoittui 21. Muut olivatkin 30 huonommalla puolella. Risto oli epäonninen ja kaatui ensimmäisellä laskulla pahassa

Esko ratkaisi kisan

Viimeisenä kisapäivänä keli oli epävakaa ja kisan läpivienti oli siinä ja siinä. Neljäs kierros lo-puillaan ja suomalaiset taivaalla, kaikki nahkalla, mutta Eskolle ei näyttöä. Äkkiä pakkaamaan ja uusintaan mahdollisimman pian, sillä minimit (4 kierrosta) piti saada täyteen. Osa hypäsi jo viidettä kierrosta ja lähdin Eskon kanssa taivaalle kaksistaan kopterilla. Järjestäjät olivat innoissaan, kaikesta huolimatta

Jatkuu seuraavalla sivulla...

kisat menevät läpi, mutta mitä kävikään. Hyppäsimme koneesta ulos, kuvasin exitin ja otin reilut vapaat. Hieno finaali ja muutama kuva maalialueesta ilmassa ja Eskoa jännäämään. Hieno finaali ja nahkalle – ei näyttöä. Tuomarit neuvottelevat ja tarjoavat 15 cm, Ese ei hyväksy, oli korkeintaan 2 cm. Varjo pakettiin, pilvet lähestyvät ja järjestäjät ovat hermona. Uudelleen tivaalle ja uudet finaalit. Kisat on läpi, sillä Esko saa vihdoin ja viimein tuloksen, ikävä kyllä se on 3,00 m. Hyppy meni totta kai pieleen, mutta min-käs teet. Loppujen lopuksi saamme hypätyksi viisi täyttää kierrosta ja kisat ovat ohitse. On enään palkintojen jako ja päätösseremoniat. Hyppyssä Autin Jukka oli todella mainio, tuloksella 0,15 m viidennelle tilalle ja Toivosen Timo oli kahdeksas tuloksella 0,23 m.

Jälkilöylyjä

Itävallan joukkueella meni todella mainiosti, kotikisat ja voitto niin miesten kuin naisten lajissa. Yllätyksenä voisi mainita Ruotsin joukkueen tasaisuuden ja sen myötä saavutettu hopeamitali. Hehän ovat panostaneet kovasti Para Ski puolella. Tietenkin täytyy mainita Jukka Autin 10. sija, joka saavutettiin tasaisuudella ja huolellisella valmistautumisella.

Järjestelyt olivat mainiot aina päätösdiskoa myöten, oli muuten ulkona kadulla. Ainoana haittapuolena voisi mainita hotellien pienuuden, jonka vuoksi kisaväki joutui asumaan eri hotelleissa ja kanssakäyminen oli vähäisempää kuin Sarajevossa. Seuraavan kerran Sveitsissä 1991.

Henkilökohtainen tarkkuushyppy

Nimi	Maa	Yht.
1. Struber Alexander	A	0,02
2. Koribsky Jaroslav	CSSR	0,08
3. Martin Werner	FRG	0,12
4. Saurer Thomas	SUI	0,12
5. Autti Jukka	SF	0,15
6. Wantula Jan	CSSR	0,17
7. Johansson Lars	S	0,20
8. Toivonen Timo	SF	0,23
9. Sommerfeld Ken	CAN	0,25
10. Biernat Peter	FRG	0,26
11. Nilsson Bengt	S	0,26
12. Burdet Robert	F	0,27
13. Weber Matthias	SUI	0,30
14. Mörtberg Sven	S	0,33
15. Klarmann Peter	FRG	0,35
24. Käyhkö Risto	SF	0,79
33. Hirvonen Esko	SF	3,51

✓ Suomen edustusjoukkue perhepotretissa, vasemmalta Pekka Palotie, Timo Toivonen, Jukka Autti, Risto Käyhkö ja Esko Hirvonen. Huoltopäällikkö Mauri Rajala oli kameran takana.

Kun hypyt eivät sujuneet, niin "Hurraa" käytti tilaisuutta hyväkseen ja myi pojille uudet varjot.

Lopputulokset joukkueina

	Pist.
1. Länsi-Saksa	99
2. Ruotsi	103
3. Sveitsi	105
4. Itävalta	111
5. USA	171
6. Tsekkoslovakia	174
7. Kanada	183
8. Suomi	190
9. Ranska	220
10. Hollanti	282

Suurpujottelu tulokset

Sija/Nimi	Maa	1. Lasku	2. Lasku	Yht.
1. Struber Alexander	A	49,92	50,96	100,88
2. Klarmann Peter	FRG	50,29	50,65	100,94
3. Saurer Thomas	SUI	50,44	50,70	101,14
4. Derouin Glenn	CAN	51,35	51,91	103,26
5. Biernat Peter	FRG	50,96	52,55	103,51
6. Mörtberg Sven	S	51,59	52,94	104,53
7. Empl Heinz	A	51,41	53,76	105,17
8. Bäckman Örjan	S	52,19	53,27	105,46
9. Schnitzhofer Walter	A	51,72	53,75	105,47
10. Alic Gernot	A	52,55	53,26	105,81
21. Autti Jukka	SF	54,12	56,17	110,29
30. Toivonen Timo	SF	60,68	63,79	124,47
33. Hirvonen Esko	SF	69,62	60,41	130,03
40. Käyhkö Risto	SF	120,00	60,88	180,88

Naisten lopputulokset

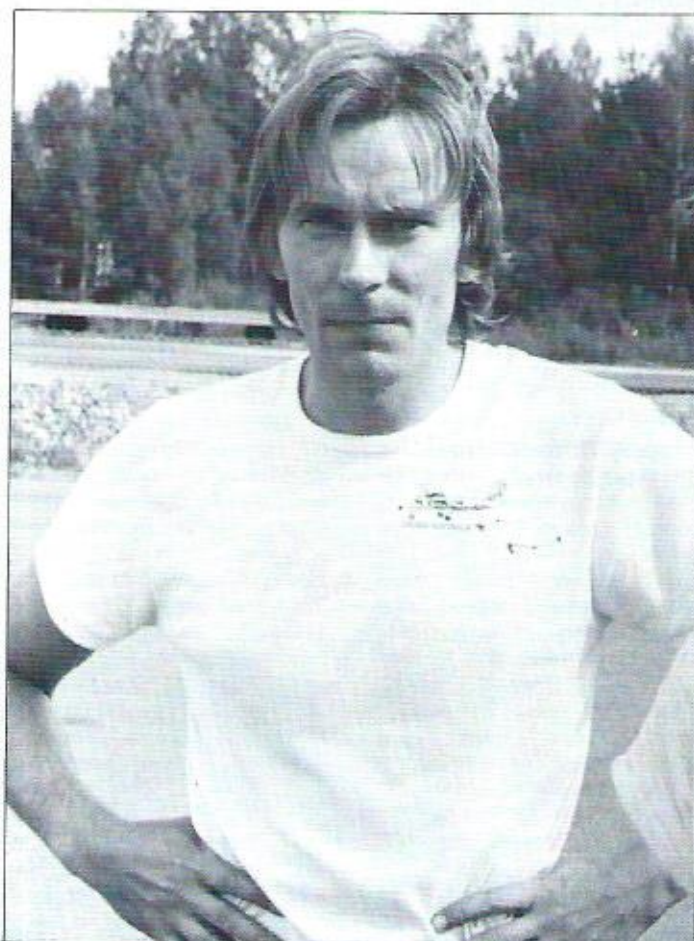
Sija/Nimi	Maa	Pujottelu	Hypyt	Yht.
1. Kücher Marina	A	1	2	3
2. Watson Beverly	CAN	3	1	4
3. Kriessler Marion	INT	2	3	5
4. Pauschenwein Sabina	A	4	4	8
5. Kettinger Liane	A	9	5	14
6. Farrington Jessie	USA	6	9	15
7. Blue Brenda	CAN	8	7	15
8. Kuchner Sabine	A	5	11	16
9. Whieldon Shannon	CAN	10	6	16
10. Stephan Kristin	USA	7	12	19

Lopputulokset miehet

Sija/Nimi	Maa	Pujottelu	Hypyt	Yht.
1. Struber Alexander	A	1	1	2
2. Saurer Thomas	SUI	3	3	6
3. Biernat Peter	FRG	5	11	16
4. Klarmann Peter	FRG	2	16	18
5. Mörtberg Sven	S	6	15	21
6. Johansson Lars	S	15	8	23
7. Nilsson Bengt	S	14	11	25
8. Martin Werner	FRG	23	3	26
9. Weber Matthias	SUI	12	14	26
10. Autti Jukka	SF	21	6	27
11. Burdet Robert	F	16	13	29
12. Herzog Thomas	SUI	13	17	30
13. Wantula Jan	CSSR	25	7	32
14. Schnitzhofer Walter	A	9	23	32
15. Lichterte Georges	Belgia	32	5	37
16. Alic Gernot	A	10	27	37
17. Berouin Glenn	CAN	4	34	38
18. Bäckman Örjan	S	8	31	39
19. Toivonen Timo	SF	30	9	39
20. Koribsky Jaroslav	CSSR	39	2	41
31. Käyhkö Risto	SF	40	18	58
39. Hirvonen Esko	SF	33	39	72

Hannu Havia 6. 9. 58–15. 7. 89

*Ei iloa onnea kauniimpaa kuin liitto kahden
joka rakkaudelle rakennetaan*

*Ei iloa onnea kauniimpaa
kuin liitto kahden joka
rakkaudelle rakennetaan.*

*Ei surua synkempää syvempää
kun puolisostaan joutuu
hetkessä luopumaan*

*luokses kun saavun – oi milloin?
Olethan mua vastassa silloin.*

Sari-Anna

Tieto Hannu Havian kuolemasta heinäkuuisena lauantaina järkytti ja hiljensi hyppääjäyhteisön. Hannu oli eittämättä yksi Suomen parhaista ja kokeneimmista hyppääjistä ja hänestä pidettiin ja häntä arvostettiin ihmisenä, kilpahyppääjänä ja kouluttajana.

Hannu ei koskaan ollut liian kiireinen neuvomaan ja auttamaan itseään kokemattomampia hyppääjiä. Hän ei korostanut millään lailla omia taitojaan, mutta oli valmis jakamaan tietojaan muillekin. Hannu ei hyväksynyt sellaista ajattelua, että osaamista pantataan vain pienelle piirille, vaan hän halusi koulutuksen avulla levittää RW:n taidot Helsingin ulkopuolellekin.

Me, joita Hannu jaksoi neuvoa yhä uudelleen ja uudelleen, muistamme hänet kärsivällisenä, huumorintajuisena ja perusteellisenä kouluttajana. Mikään kysymys ei ollut tyhmä eikä kukaan hyppääjä huono, vaan Hannu rohkaisi aloittelijoitakin sillä asenteella, että kaikki voivat oppia jos vaan haluavat.

Hannulla, jos kellä olisi ollut varaa valita hyppynsä ja hyppääjäkaverit. Hän ei kuitenkaan epäroinyt ottaa mukaan niitä, joilla oli vielä opeteltavaa.

Tällaisessa hengessä suomalaista hyppäämistä pitäisi kehittää edelleen.

Perin hämmästyntä oli se hämeenlinnalainen taksikuski, joka epätoivoisesti etsi Räyskälää Hämeenlinnan kaupungin kartasta. Hämmästyneempiä olivat kuitenkin ne pohjoisen pojat, joiden piti turvautua taksikytyin päästäkseen Suomen Urheiluilmailuopistolle: "Missähän p...leen maankorvessa se oikein on?" Kaikkein hämmästyneimpiä olivat kuitenkin Räyskälän purjelentäjät heidän silmäillessään rakkaaseen Ilmailuopistoonsa 22. 4. kerääntyvää epämääräistä sakkia.

Mutta sitten paikalle kaahasi Eero, sai tinttien sankareiden hämmästyksen vaihtumaan hiljaiseksi epätoivoksi ("Voi ei, taas hyppymestarikurssi."), lopetti mesukisällien n. 4,5 sekuntia kestäneen henkeäsalpaavan kauniiden salomaisemien ihailun ja komensi jengin töihin. Hyppymestarikurssi 1/89 oli alkanut.

Ensimmäisiä tehtäviämme oli siirtää videolaitteisto luokasta toiseen. Yritimme ottaa tilaisuudesta vaarin ja vallattomasti ryytytellen kiikutimme kaapin haluttuun paikkaan, mutta ei auttanut; kouluttamistaidon harjoituksissa videot toimivat liiankin hyvin. Sitteen olikin ensimmäinen koe – onneksi ei kuitenkaan viimeinen – ja alkujärjestelyt yms. tervetuliaispuheet. Seuraavat viisi (5!) oppituntia käsittelevätkin hyppymestarin vaatimuksia, vastuuta ja tehtäviä. Hip hei! Ja taas mentiin! Taitaakin olla kivaa olla kingi... Onneksi sentään päästiin syömään välillä.

Kurssilla elo oli kuin satua, tai ainakin melkein: meitä oli koolla Lumikki ja hänen 6 hyppiöstään. Kurssin kuningatar oli tietysti Liisa-Lumikki-Mattila, sanavalmis takapenkin likka stadista, joka piti huolen siitä että kurssi oli ajoissa – syömässä! Toinen takapenkiltä vaikuttaja oli Mansen mottipää, Ojan Marko, jonka pään asennosta ei aina voinut päätellä, lukiko mies mesukansiota vai vetelikö salaskeitä oppitunnilla. Veikkasimme kuitenkin jälkimmäistä. Piirua

"Onks' tukka hyvin, näkyykö kello?" Vasemmalta oikealle: Leo Tjäderhane, Eero Kausalaisten, Heikki Kervinen, Ilkka Heikkinen, Liisa Mattila, Pekka Forma, Marko Lamberg, Pekka Oja, Jarmo Leppänen.

edempänä istui Heikkisen Ilkka, toist puolt jockee Turuust kotosin oleva jumpsija, joka ei menettänyt realistista otettaan tiukammassakaan höykytyksessä kaatumisharjoituksia lukuunottamatta. Ja eturivissä komeilivat Porin ja Oulun kasvattit. Forman Pekka puhui porilaista para-murre-slangia semmoisella nuotilla ettei aina voinut olla varma, puhuiko mies varjon ohjaamisesta vai kuolleen lokin aerodynamiikasta. Toinen porilainen, Lepäsen Jarmo, kilpailee takuulla Suomen rauhallisimman hyppääjän tittelistä, sillä edes mesukurssi ei todistettavasti kirjoittanut yhtään (!) kirjousta miehen huulilta ja opetustaidon harjoitusten videon nopeutuksissa vauhti vastasi muiden tahtia normaalinopeudella katsottuna. Oulun voimakasikko taas sai Eeron (kin) vakavasti pohtimaan kaa-

moksen vaikutusta mielenterveyteen. Tjäderhanen Leon parran ansiota lienee, että Räyskälän ihmisudet luikkivat häntä koipien välissä väljemmille vesille, ja Lambergin Marko sai yleistä tunnustusta viikkaana poikana, jonka vauhtia hillitsi vain oppitunnin pitoharjoitukset ja pyörivä videokamera.

Lisäksi satumaailmassamme oli lainassa toisesta sadusta Iso, paha susi-Eero ja pikku paha hukka-Hessu. Pojat tekivät parhaansa harmaannuttaakseen hiuksemme ennenaikaisesti milloin sulomalla hanskoja väärin käsiin tai kypärää väärin päin ennen mesuoppilaan tarkastusta, milloin taas suorittamalla stabiiliin uloslähdön, vintellitömän vapaan ja oikean-aikaisen avauksen (voitte vain kuvitella mesuoppilasparan miettimässä päättään puhki, mitä jäynää sellaiseen hyppyyn oli kätetty).

Kurssin alku oli tereettis-käytännöllinen tahtiin oppitunti-oppitunti-RUOKATUNTI-oppitunti-oppitunti-oppitunti-RUOKATUNTI-oppitunti-oppitunti-SAUNA, parin ensimmäisen päivän ajan. Maanantaina harjoittelimme suunnistusta aloittaen rastilta 1 eli oppilaan kypärästä (n. 80 %:sesti oikein päin päässä!) ja edeten ommelpolkuja pitkin rispaantumarisukoita väistellen aina rastille n:o n. 2483 eli oppilaan haaraväliin varmistamisen etteivät reisihihnat kiertäneet ainakaan kuutta kertaa enempää. Hip hei, ja taas mentiin, sillä seuraavana aiheena olikin sitten REAL ACTION eli pudotusharjoituksia - maassa. Pompimme vuorotellen toistemme komentamana koneesta ulos ja jämäkällä "SEIS-TAKAISIN" -komennolla taas takaisin koneeseen, keskiarvolla 4,8 exitiä/hyppy. Ja sitten taas huuli ymmyrkäisenä ihmeteltiin että mikäs se nyt taas meni pieleen kun se oli paperilla niin helppoa? Liisa testasi notkeuttaan C-175:n sisällä ja sai notkeudesta täyden kympin. Sen sijaan

kone sai arvosanan 6- kanta-vuudestaan ja Eero melkein suoritti hätähypyn lentäjän penkiltä, vaikka kone oli maassa. Ja illalla saunassa sitten kerrattiin: "Luuppi ehjä ei rispaantumia." Joku kurssin raavaista uroista näki yöllä unta hemaisevasta kölykystä, mutta lupaavasti alkaneen leikin keskeytti takavaseemalta kuulunut käsky "SEIS-TAKAISIN!!!" Taisi oppi mennä kaaliin.

Tiistaina alkoivat varsinaiset pudotusharjoitukset. Salamannopean, vain n. 1,5 tuntia kestäneen kolmen oppilaan tarkastuksen ja lentäjän briefauksen jälkeen kohosi eka poka taivaalle, ja saimme jälleen kokea liinan hurmaa. Hyppääjiä varisi taivaalta tasaiseen tahtiin ja päivän mittaan kypsyi päätöksemme perustaa Räyskälän Laskuvarjoperuutuskerho, sen verran voimallisesti meitä hyväili kunnon kanta-Hämäläinen tuuli. Mutta siitähän me vain tykättiin, sillä tuuli vei satunnaiset pursikoneet hetkessä jonnekin Juutinrauman seutuville, pois meidän linjoilta.

Keskiviikkona sään haltijat pillastuivat sitten lopullisesti ja pudotukset jäivät kahteen pokaan. Mutta ei se mitään, Eero kyllä keksii pientä ajankulua eikä aika todellakaan päässyt käymään pitkäksi. Pelottava videokamera osoitti itse kullakin pakko- ja pakoliikkeet ja jopa kansainvälistä elekieltä esiteltiin videolla. Armoa eivät saaneet muut kuin Lambergin Marko ja Leppäsen Jarmo. Lisäksi arvottiin erilaisia toimintamalleja vaaratilanteita varten ja yritettiin ottaa oppia menneiden aikojen onnettomuuksista. Opetettiin toisillemme teoriaa ja käytäntöä - eli puhuttiin mottipäitä. Ja Liisan

suureksi kauhuksi juostiin rankka, n. 150 metrin lenkki! Hip hei, ja taas mentiin!

Perjantaina saatiin sen verran siedettävää keliä että saatiin vielä 7 poka heitettyä ja Eero ja Hessu alkoivat olla tyytyväisiä. Ja tiätysti jäynää tehtiin niin paljon kuin vain kaverille viitsittiin. Varsin surkeksi meni sen mesuoppilasressukan naama, joka sai katsella häpeämättömän "oppilaan" vilpittömän vahingoniloista naamaa tämän kääntäessä vielä strevalla FXC:n OFF-asennosta JUMP-asentoon, vaikka oli sen tarkastanut kerran maassa ja kolme kertaa koneessa - ja joka kerta se oli vielä ollut OFF-asennossa. Ihmeellisiä automaatioita noissa automaattilaukaisimissa. Mansen Marko kunnostautui aivan erityisesti erilaisten liina-exitasentojen koehyppääjänä, mutta miehen suureksi harmiksi ne olivat kaikki varsin stabiileja: Ja lyhyen vapaan oppilaiden vintelit saivat aikaan pahoja päänsärkyjä, kun tukka singahti joka kerta pystyyn, mutta huvan vuoksi hiusjuuret tunkeutuivat kallon sisään.

Kaikesta tästä ja monesta muustakin huolimatta koitti pian sunnuntai. Vaikka henkinen ja fyysinen viretila ei ollutkaan ehkä ihan parhaimmillaan (käytiin kuulemma Laaka-

salossa), suoritettiin loppuko-keet ja kurssikritiikki annettiin. Eikä paljon muuta valittamista ollut kuin että "kaljakauppa oli ristuksen taivaaseenastumis-päivänä kiinni".

HIP HEI... ja taas mentiin. Kepein askelin!

Tämä tarina on (melkein) tosi ja sen merkitsi muistiin eräs mukana ollut nimimerkillä

"KAUHUA ON VIELÄKIN VAIKEA KUVAILLA"

**Teksti ja kuvat
Leo Tjäderhane**

JK

KÄYTÄ SÄHKÖÄ!

SÄHKÖISTÄ TASOKUULTTA

Sähkö hoitaa hommat puolestaasi - kun itse olet "lennossa".

Jyvässeuden Sähkölaitos Oy

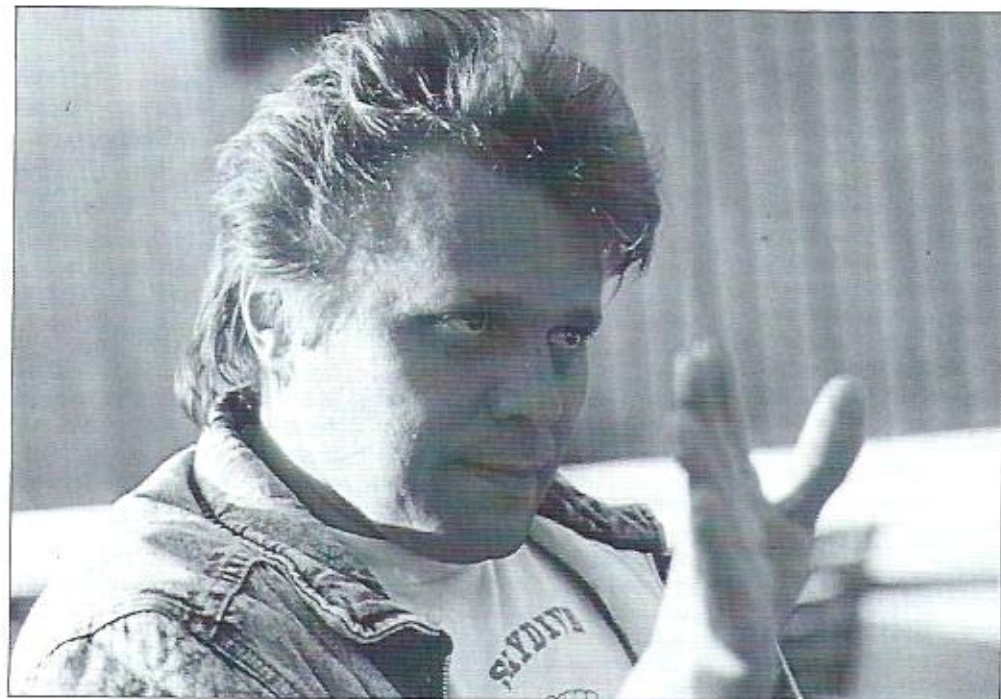
Keski-Palokka, PL 390, 40101 Jyväskylä, P. (041) 789 222

Mr. Hankinta eli Mauri "Hurraa" Rajala
varjokauppiaina puuhakkaassa iässä

VIISI VUOTTA VARJOKAUPPAA

Teksti Veikko Korhonen
Kuvat Pekka Palotie

– Sanoisin, että tuntuu siinä mielessä turvalliselta, että eiköhän oppirahat ole maksettuna. Suhteet alan valmistajiin ulkomailla ovat vähiten vakiintuneet ja toimitukset pelaavat. Toimitusvarmuus on asiakkaiden kannalta tärkeintä, kertoo Hurraa itse Tampereelta kuulutuna. – Viisi vuotta sitten varjokauppa käynnistyi vähän niinkuin itsestään kysynnän käynnistämänä, pääasiassa käytettyjen kamojen kauppana. Siirryin siitä vähitellen uusien maahantuontiin, johon toimintani painopiste on siirtynyt. Ulkomaisten valmistajien luottamuksen aikaansaaminen ei ollut helppoa, sillä Suomi on aina vaatimaton pikkuasiakas suurten valmistajien silmissä. Pääsin hyvään alkuun maahantuonnissa oppilaskalusto-boomin ansiosta ja tästä on hyvä jatkaa. Nyt voin keskittyä yksittäisten asiakkaiden palveluun. Alan tämän hetkinen ongelma on toimivan varjotarkastamon ja korjaamon puute. Homma on tarkoitus saada järjestykseen tiettyjen riggeiden avulla, joiden kanssa olen neuvotellut kiinteästä yhteistyöstä. Tavoitteena on saada kaikki uudet kalustot asiakkaille "avaimet käteen" periaatteella, tarkastettuina ja hyppykunnossa.

Hurraa panostaa palveluun

– Saattaa olla, että jotkut luulottelevat, että tämä työ on ollut näiden vuosien aikana pelkkää ruusuilla tanssimista ja rahan niputtamista, mutta on sanottava, että tämä on ollut myös aika rajua hurraamista, hekottaa Rajala, mutta vakavoituu heti: – Olen ajanut vuosittain autoa rekkakuskin määrät, eli vähintään sata tuhatta kilometriä. Lentokentillä on notkuttava, paikalla on oltava, sillä puhelimitse kaupat jäävät tekemättä. Joudun olemaan kotoa pois puolet päivästä. Olen oppinut tänä aikana, että pieni Suomi on iso maa. Napapiirin laskuvarjo-kerholta on yllättävän pitkä matka SLK:n parakille. Monet kesäyöt olen kuluttanut auton ratissa. Työ on ollut kovaa,

mutta mielenkiintoista. Ja asiakkaita on ollut riittävästi, mutta rahan paalauskonetta ei tarvitse näissä hommissa hankkia. Ja uima-allas ja omakotitalo jää rakentamatta. Makeimmat voitot olen tainnut saada sököpöydästä. Kaiken lisäksi kilpailu on kiristymässä, eikä suurempia kalustoboomeja ole näköpiirissä, mutta uskon pysyväni leivässä kun panostan entistä pa-

remmin palveluun. Lähden luottavaisin mielin katsomaan mitä tapahtuu seuraavien viiden vuoden aikana. Minun on välttämätöntä laajentaa toiminta-alueitani, vaikka pysyinkin ilmailun piirissä. Kiitän asiakkaita yhteistyöstä ja luottamuksesta näiden oppivuosien ajalta. Uskon, että tulevaisuudessa voin palvella ilmailijoita entistä paremmin. Nähdään ja hurrataan!

PARA-SHOP

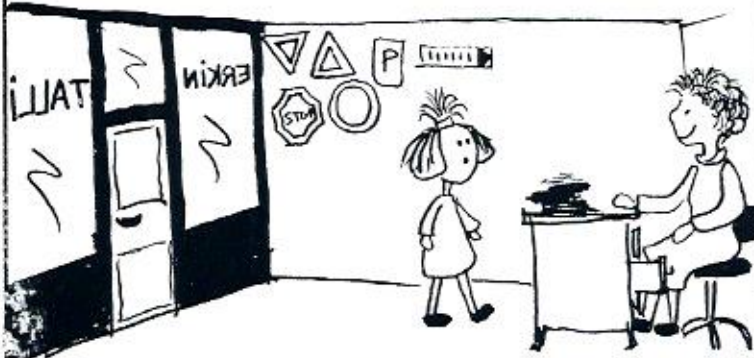
- Urheiluvarjot
- Pelastusvarjot
- Vetovarjot
- Rinnevarjot
- Muita tarvikkeita

Mauri Rajala

Kamajankuja 4 A 4
36240 Nattari
MR-Hankinta 931-645 599

TOSITARINA SLK:laisesta, joka päätti hankkia ajokortin.
Hän suuntasi matkansa kohti erästä helsinkiläistä "tallia":

TALLI OTTI UUDEN KULJETTAJAN
LÄMPIMÄSTI VASTAAN.

ILOISEN TOIMISTON TÄDIN KANSSA SOVITTIIN
JOUSTAVASTA AJOAJAKATAULUSTA JA MUISTA
DIILIIN LIITTYVISTÄ SEIKOISTA.

JOKAISEN KULJETTAJAN TEHTÄVIIN
KUULUU SUORITAA TEORIAKOE.

TALLI ANTI SITÄ VARTEN
TEORIAOPETUSTA JA TEETTI
ESIKOKEEN.

PÄÄSTIINHÄN SIELLÄ MYÖS ITSE ASIAAN
ELI KARTTURIN KANSSA BAANALLE.

"jos minä olisin
ritariässä
en minä istuisi täällä"

KARTTURI EI VAIHTANUT AMMATTIA.
TOSIN HÄN LÄHTI VIIMEISEN ERIKOISKOKEEN
JÄLKEEN VUOKOSSI ETELÄN AURINKOON.
TARINA EI KERRO, OLIKO KYSESSÄ
HERMOLOMA.

VIIMEINEN ERIKOISKOE AJETTIIN
HAAGAN VAATIVASSA MAASTOSSA.

TALLIN PALKKAAMA KARTTURI LUOVUTI
PAIKKANSA INSSITOIMISTON SEDÄLLE.

Jum. B

HAPPY END: AMMI SAI AJOKORTIN

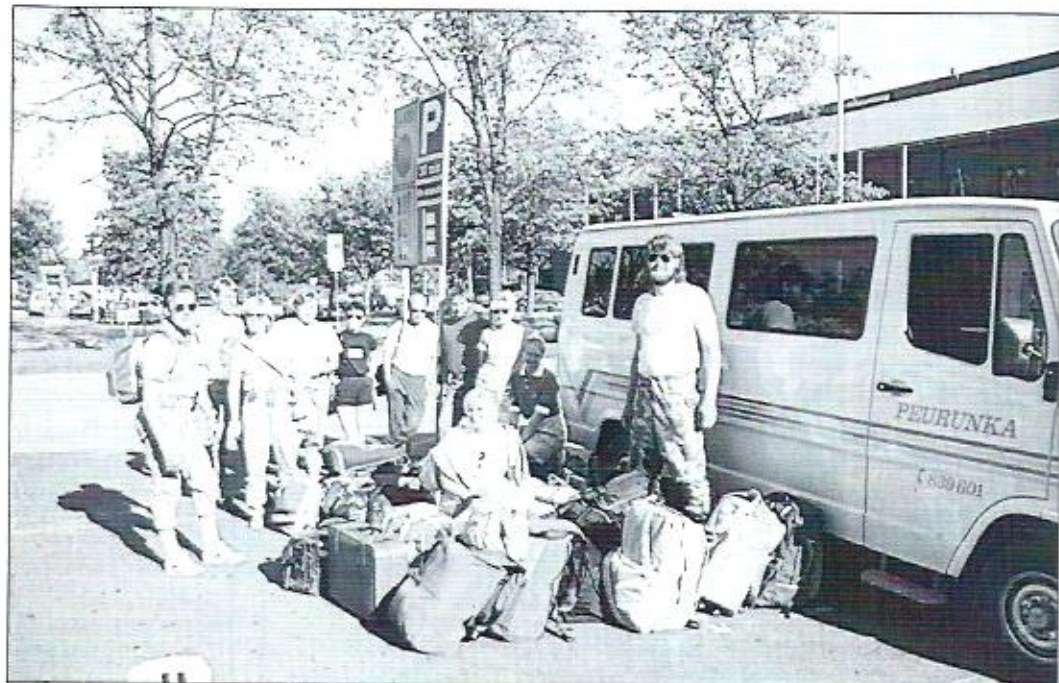
ja sen takana on

E NYGÅRD OY **AUTOKOULU**
P: 495 979

Mannerheimintie 36 (käynti) Cygnaeuksenkatu 16
00100 Helsinki

LASKUVARJOILUA NEUVOSTOLIITTOSSA

Itäinen naapurimaamme on toistaiseksi melko tuntematon kohde suomalaisille alan harrastajille – tietämäni mukaan ainastaan Turun kerho on ollut yhteistyössä itäiseen ilmansuuntaan ennen Jyväskylän Laskuvarjokerhon keväistä matkaa Jaroslaviin, Jyväskylän ystävyyskaupunkiin.

Kerhomme 12-jäseninen ryhmä vietti 26. 5. – 5. 6. 89 välisen ajan tutustuen isäntäkerhomme hyppäämiseen ja hyppääjiin varsin mieliin painuvalta tavalla.

Ajatus vierailusta syntyi keväätalvella -88. Laadimme Suomi-Neuvostoliitto-seuralle osoitetun kirjeen, jossa toivoimme yhteyttä jonkin Neuvostoliitolaisen alan seuran jäseniin. Vastaus saapui heinäkuussa. Siinä toivotettiin ryhmämme tervetulleeksi – syyskuun alussa. Näin nopeisiin järjestelyihin ei kerhomme pystynyt, vaan laadimme kirjeen, jossa ehdotettiin matkan ajankohdaksi touko- tai kesäkuuta -89. Myönteinen vastaus tuli pikapostissa, ja ryhmän kokoaminen alkoi samoin kuin asioita tarkentava kirjeenvahtokin, josta erityinen kiitos Pertti Niemelle – Venäjän kieli kun ei ihan kirjeenvaihtotasolle taipunut keneltäkään kerhomme jäseneltä. Varsinainen isäntäjärjestö vierailumme aikana oli DOSAFF CCCP. Käytännön asioita junaillivat turistitoimisto Sputnik ja Jaroslavl'n hyppykerho.

Matka alkoi Lahden rautatieasemalta, Moskovan ja Zagorskin kautta Jaroslaviin. Moskovaan saavuttuamme saivat ryhmän työt tulipunaisen ruusun tervetuloitotuk-

senä. Asemalla tapahtuneen ruokailun jälkeen oli vuorossa päivärahojen jakotilaisuus, jossa kukin sai 60 ruplaa sileinä seteleinä. Majoitus oli järjestetty hotelli Jaroslaviin. Aamulla 27. 5. järjestetyn kaupunki exkursiion jälkeen siirryimme itse asiaan.

Bussikuljetus lentokentälle oli varsin vauhdikas kokemus ottaen huomioon tieolosuhteet ja kulkuvälineen kunnon, mutta niinpä vain hengissä perille selvitettiin. Ohjelmassa seurasi virallinen tervetulo-sermonia lahjojenvaihtoiheen, jonka jälkeen siirryimme hyppyalueelle. Kentällä liehuivat Suomen ja Neuvostoliiton liput, lämmintä oli ainakin 30 astetta ja taivas sininen. Kentän laidalla seisoivat kaksi AN-2 tyyppiä lentolaitetta, joita innolla tutkailimme, kunnes tuli käsky siirtyä starttipaikalle. Pikaisen käskynjaoon jälkeen rullasi toinen platalla seisoneista koneista paikalle ja ryhmän miespuoliset jäsenet lastautuivat koneeseen. Mukaan tuli viisi isäntää, joten koneen lastina oli 11 hyppääjää sen kohotessa taivaalle. Ja tilaa oli! Koneessa oli rivi istuimia, joille asetimme epämääräisessä järjestyksessä. Koneen ottaessa korkeutta selvitelimme englantia, venäjää ja elekieltä käyttäen hyppyjärjestystä ja

muita toimenpiteitä. Koneen kaartaessa linjalle tiivistyi jännitys kuin maaottelumatkalla konsanaan. Takaseinän merkivalot syttyivät ja kaksi sumusireenin luokkaa olevaa merkkitoräystä käski valmiuteen – muutama sekunti lisää ja samainen sumusireeni lähetti hyppääjät taivaalle. Hyppykorkeus oli luokkaa 1000 m, joten vapaasta ei juuri päästy nautiskelemaan, mutta hyppy kuin hyppy – tulipa harjoiteltua tarkkuutta, mikä kaikei isäntien tarkoitus olikin. Seuraavalla rundilla lähti tyttöpoka, mutta tuli saman tien alas tuulen yltyessä puhallelemaan yli 10 m/s nopeudella. Tuuli ei tyyntynyt ja sadekin näytti alkavan, joten pakkauspressut käärittiin kasaan, pakattiin tavarat kentälle tuotun perävaunuun ja lähdettiin illanviettoon.

Isäntäväkeä tentattaessa saimme selville, että Karatsihan ilmailukeskus on perustettu v. 1933. Se on jaettu kolmeen eri osastoon, joista kaksi kouluttaa helikopteripilotteja ja yksi hyppääjiä. Laskuvarjojaos kouluttaa vuosittain joulukuusta maaliskuuhun kestäväällä kurssilla kolmisen sataa oppilasta, alaikäraja 15 v. Osa karsiutuu kurssin aikana ja noin 20 % pääsee hyppäämään. Näistä valitaan

kymmenen ensimmäisen hypyn jälkeen jatkoon pääsevät. Reputettujen hyppyura päättyy totaalisesti, sillä naapurissa ei hupi- tai harrastushyppäämistä tunneta. Jatkokouluuttavat maksavat kurssimaksun (opiskelijat 5 ruplaa, muut 10 ruplaa) ja saavat nimikkovarusteet jotka myös itse huoltavat ja korjaavat.

Koulutus jatkuu noin 200–300 hypyn vuosivauhtia. Teoriakurssin jälkeen ei hypätä pakkolaukaisuhyppyjä, vaan suoraan KAP:illa. Hyppyistä 50 ensimmäistä pallokuvuilla ja seuraavat sata PC-tyyppisellä varjolla. Tämän jälkeen seuraa liitovarjo, jossa myös KAP. Tämän lisäksi tulevat hyppääjät harjoittelevat juoksua, uintia ja ampumista. Uinti 100 m, juoksu naisilla 1500 m ja miehillä 3000 m sekä pienoiskiiväriammunta. Kaikki hyp-

paaehtoisia itävehkeiden koellijoita haeskeltiin urakalla ja vapaaehtoiseksi löytyi allekirjoittanut. Selkään heitettiin 20 kg painava patjavarustus ja tasapainottajaksi kunnan baananilaukku. Naapuri sai Foil 272:n. Kokemuksia sitten hypyn jälkeen vertailtiin innolla – Foilista katkesi rajussa avauksessa ohjauspunos, mies tuli alas takaviilekkeistä ohjaamalla ja poti seuraavan viikon vehäntynyttä niskaansa. Toverin hyppyvehkeet päättivät puolestaan purkautua koneeseen jo nousun aikana, kun KAP vahingossa laukesi. Tuli kahvasta vedon jälkeen mieleen, että näinköhän jäi joku koneessa tapahtuneen pikapakkauksen jälkeen jumiin, kun ei tuntunut hetkeen tapahtuvan yhtikäs mitään. Varjo kuitenkin avautui hetken mietittyään ja osoit-

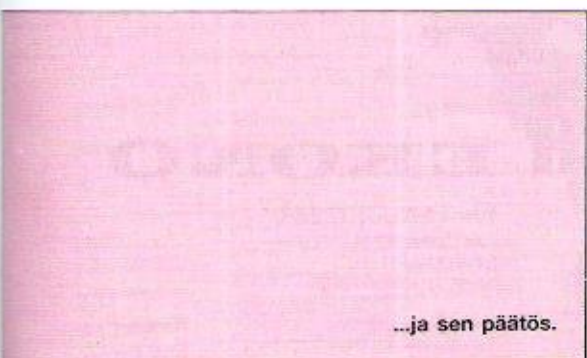
Heinon Matti väänsi tempua mitallinkielto silmissä, osa treenasi tarkkuutta ja osa muuten vain. RW:täkin hypättiin – isäntien mukana ja ilman – vaihtelevalla menestyksellä. Saarensillan Jukan kommentit kylläkin tuntuivat viittaavan enemmän painimaaotteluun kuin hyppäämiseen. Väliajoilla vaihdettiin merkkejä ja saatiin ja annettiin erimaisia lahjoja ynnä muita pikku muistoesineitä. Merkkejä myöhemmin tutkisteltaessa todettiin joukkoomme kuuluvan useamman luokan urheilumestareita sekä siviili- että sotilaspuolelta, jouskossa jopa pari partisaaniakin! Koska matkamme oli ohjelmoitu ystävyyskaupunkivierailuksi, kuului ohjelmaamme vierailukäyntejä lähiseudun historiallisissa kohteissa sekä baletissa ynnä muissa vastavissa kohteissa. Saimme

Tereshkovan, museossa. Kosmonautinuransa Valentina on aloittanut laskuvarjohyppääjänä isäntäkerhossamme!

Vierailumme loppupäiviksi oli ohjelmoitu kilpailut – toiselle päivälle hyppääminen, toiselle urheilukilpailut. Urheilukilpailut isäntämme oitis peruivat, kohteliaita kun olivat, välittömästi kilpailujoukkueemme mitattuaan ja punnituaan. Loput eli hyppääminenkin muutettiin nimikkeen "ystävyyshyppäykset" alle kun paikallinen tuomari oli aikansa kiikaroinut tempumiestemme 30 s aikoja lähentelevää ähellystä. Tarkkuudessa sentään onnistuttiin kohtuullisesti. Miesten sarjassa toisena voitaneen Lvovan jälkeen oli Helon Tuure 10 cm tuloksella ja Heinon Matti seuraavana luokkaa 15 cm olevalla tuloksella. Tyttöjen sarjassa toisek-

Isäntien näytöshyppy läheiseen niemeen...

...ja sen päätös.

päivät joutuvat joka aamu lääkärintarkastukseen, jossa tutkitaan pulssi, verenpaine ja lämpö. Samaan tarkastukseen muuten passitettiin meidänkin joukkomme, tosin vain ensimmäisenä aamulla. Samalla sai poikkeusluvun hyppäämiseen ryhmämme silmalaseja käytävä jäsen. Laseilla hyppääminen kun ei ole alkuasukkaille sallittua!

Aamulla hyppytoiminta pääsi käyntiin normaalisti. Isäntiä kiinnostivat länsivehkeet, ja niin päätettiin vaihtaa varusteita seuraavalla hypyllä. Va-

tautui ihan kohtuulliseksi lentolaitteeksi. Kääntyi huomattavasti Foilia ketterämmin ja oli kevyempi ohjata. Tosin epävakaa varsinkin puuskissa.

Alkuhankaluuksien jälkeen homma lähti sujumaan. Meikäläisten kalustoa tultiin välillä ihastelemaan oikein joukolla armeijankin toimesta – paikalla pyörähtäneiden laatoissa oli tähtiä kuin taivaalla, mutta tarkempi arvonmäärittely jäi arvailuksi. Hyppääminen jatkui 6h päivässä, joten hyppyjä kertyi 4–5 päivää kohden.

nauttia venäläisestä vieraanvaraisuudesta Volgan jokiristeilyllä ja vietimme yönseudun retkeillen ja kalastellen. Sannottu retki oli sinällään varsin vivahteikas tarjoiuineen ja ohjelmineen – sampanjaa ja salsikkaa sekä valopistooliamuntaa aamuun asti. Myös paluumatka keikkuvassa bussissa hirveässä helteessä ja hirveessä... oli lähes unohtumaton kokemus. Mielenkiintoisen yksityiskohdan ohjelmaamme toi vierailu ensimmäisen neuvostoliittolaisen naiskosmonautin, Valentina

si taiteili Virpi Talja. Poikkeavaa meikäläiseen toimintaan verrattuna oli se, että hyppäpaikan katsoi pilotti – AN 2:n ohjaamoraakenteesta johtuen se onnistuikin hyvin.

Toiminnan johtaminen tapahtui paikalla olevalla maardiolla. Sitä hoitivat vuorotellen pilotit, joista Mihail Skurkin toimi myös koko hyppyjaoston päällikkönä. Mies oli hypännyt kolmisen tuhatta hyp-

MYYDÄÄN • OSTETAAN • MYYDÄÄN • OSTETAAN

Myydään

Firefly päävarjo, noin 700 hyppyä, sekä Preserve IV ja Vector Tandem. Edullisesti! Soita Laura, puh. 90-701 8419 (koti).

Myydään

Siisti varjokokonaisuus. Vector, Firelite ja SWIFT patjavaravarjo (käyttämätön). Hypätty 400 hyppyä. Väri musta/lila. Hinta 9 500 markkaa. Marke puh. 90-832 600 koti ja 90-857 3115 työ.

Myydään

Vastatarkastettu kokonaisuus: Pegasus (n. 600 hyppyä), Phantom 24, Chaser -86. Hinta 5 000 markkaa. Jouni Tiira, Oulun Laskuvarjokerho, puhelin 981-572 758 koti tai 981-221 995 työ.

Myydään

Vauhista pitävälle tosi nopeita päävarjoja: Bandit (Wildfire) 9-cell 168 sqft, Hummingbird 9-cell 137 sqft, Excalibur 21-cell 120 sqft. Kysy kissaa/SLK/90-378 827.

Myydään

Mini Hawk valjaat (-87), varavarjo Naa 22 (-86), päävarjo Fury (-88). Hypätty 400 hyppyä. Hp 8 500,-. Varavarjoksi voi laittaa myös patjan. Puh. JLK 941-753 206/Tapsa tai koti 941-642 779.

Myydään

Wildfire 12/88 168 ft², Vector 12/88, Phantom 145 patjavaravarjo 2/89. Mukana ylimääräiset: varavarjon body, apu-tatti, yhdyspunos, varavarjon kahva, kuvanpäästö-pampula. Hypätty 250 kertaa. Hinta 11 500,-. Kysy SLK/Hanski puh. 90-378 827.

Myydään

Välittömästi! Valjaat Chaser, pääkupu Turbo, varavarjo s.o.s. (patja). Hintapyyntö noin S-6 000,-. Puh. 90-308 515/Kansanen. Myös kaupan: huuva, korkeusmittari ja haarit (koko sopiva).

Myydään

Hyvin pidetty ja siisti kokonaisuus. Valjaat: Warp III (siniset), Reserve: Phantom 24', Main: Pegasus (450 hyppyä). Hinta 6 000 FIM. Tiedustelut Pekka Palotie puh. työ 90-730 762 (8.30-16.30), koti 90-483 357 (iltaisin).

Myydään

Korkeusmittari Barigo + rintahihnateline. Yhteensä 400,-. Soita SLK/Hanski 90-378 827.

Myydään

Hyvään kotiin tuliterät pääkupu Cruislite, patjavaravarjo Phantom 180, valjaat Vector. Käyttämättömät, hankittu 1988. Hintapyyntö 12 700,-. Tarjoukset huomioidaan. Soita Seppo Pohja 90-163 5432 t, 90-872 4842 koti.

Myydään

Varjokokonaisuus Rapid Transit valjaat, Merlin pääkupu, Switt varavarjo. Tarkastettu 4/89, OK. Hinta vain 2 500,-. Myy Ari Autio puh. kotiin 90-853 1929.

Myydään

Wanderhog -valjaat, turbo pääkupu. Edullisesti. Teijo Loikkanen. Puh. 90-358 725 tai kerho 90-378 827.

Myydään

Maverick, Swift-patjavaravarjo + extra body. Vector kapea malli, hypätty noin 50 hyppyä, uutta vastaavat. Soittele 981-553 221 koti tai 981-482 759 kerho, kysy Pasi Kähkölä.

Myydään

Tosi upea ja todellinen harvinaisuus. Soul Olympic Special. Pursuit 230 Olympic, Firelite varavarjo, SST Racer Elite Olympic valjaat, koko M. Soittele: Pekka Palotie puh. työ 90-730 762 päivisin, koti 90-483 357 iltaisin.

Halutaan ostaa

Ehjä, hyppykäytöstä poistettu Para-Commander laskuvarjo valjaineen. Puh. 975-25 304/työ tai 24 686/koti.

Halutaan ilmaiseksi

Olen keräämässä kaikenlaista vanhaa laskuvarjokamaa varastoon mahdollista museota/historiikki näyttelyä varten. Mikäli olet tai kerhonne on poistamassa vanhaa kalustoa niin älkää heittäkö pois vaan toimittakaa allekirjoittaneelle tai soittakaa. Otan vastaan melkein mitä vain. Varsinkin vanhat valjaat ja varjot ovat tosi tarpeeseen. **(Eivät takuulla mene ankkureiksi).** Suuret kiitokset jo etukäteen. Pekka Palotie, Kuusitie 3 B 44, 00270 Helsinki, puh. työ 90-730 762, koti 90-483 357.

EKONO

RAKENNUSRYHMÄ

- RAKENNESUUNNITTELU
- LVI-SUUNNITTELU
- SAHKÖSUUNNITTELU

EKONO Oy, Otaniemi (90)46911
Tekniikantie 4

Posti:
PL 27
00131 Helsinki

ALUETOIMISTOT:

EKONO Oy
Klippenkatu 5 B
40100 Jyväskylä
(941)214711

EKONO Oy
Torikatu 19
90100 Oulu
(981)224188

EKONO Oy
Toikankatu 6 A
53100 Lappeenranta
(953)16315

EKONO Oy
Kauppiaskatu 5
20100 Turku
(921)337411

LAATUA SUUNNITTELUUN

OY JUVA ENGINEERING LTD

ITÄTUULENTIE 1 02100 ESPOO P.(90)46901 TELEX. 122878 juva sf TELEFAX. 464454

JR-LATTIAT OY

VANNASTIE 4 D, 00980 HELSINKI ☎ 90-313 490

HITSITALO WELD OY

TATTARISUONTIE 1
00770 HELSINKI 77
Puh. 90-386 211

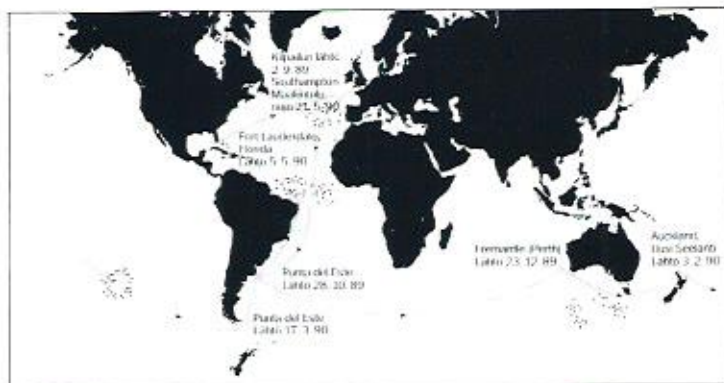
OY NOKIA AB
KAAPELI
00180 HELSINKI

INSINÖÖRITOIMISTO HARRY PYYKKÖ OY

Horsmakuja 8 A 3, 01300 Vantaa
puh. 90-873 5411, 90-833 343

YLI 20 VUOTTA RAKENNESUUNNITTELUA
JA RAKENNUTTAMISPALVELUA

Maailmanlaajuinen haaste

Union Bank of Finland Round the World -projekti vastaa maxiluokan haasteeseen. Suomalainen miehistö. Huipputeknologia ja tietotaito. High tech -tuotteet. Dynaamisuus. Siinä lähtökohta maailmanlaajuisille mahdollisuuksille, jotka Suomen Yhdyspankki hankkeellaan luo.

UNION BANK OF FINLAND
1989-90 WIRELEAD
ROUND THE WORLD RACE

MAHDOLLISUUKSIEN AVAAJA

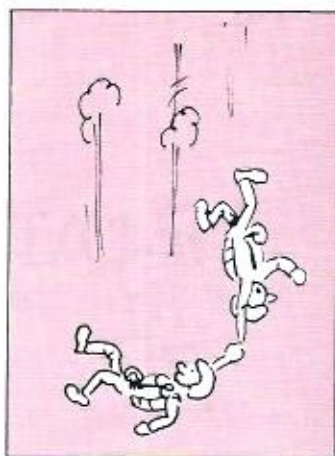

YHDYSPANKKI

pyä, osan armeijan joukkueessa. Toisena pilottina toimi kuusi vuotta lentänyt ja 20 v. hypännyt toinen Mihail. Varsinainen veijari miehekseen muuten – sen saivat tuta ainakin Jalanteen Seppo ja jokunen muukin, kun leijailivat pää Antonovin katossa kölisten kunnan koukkauksen jälkeen. Kaikki loppuu aikanaan, ja niinpä ryhmämme lähti todella runsaan jäähyväisillallisen jälkeisenä päivänä 5. 6:ttä kohti Moskovaa. Vierailuun sisällyttiin vastavierailukutsu, joten tulevan talven aikana Jyväskylässä ihmetellään, mistä löydetään vastaavia puolentuhatta vuotta vanhoja nähtävyyksiä kuin oli meille esitteillä. Eikä taida Tourujoki Volgaan verrattuna olla ihan yhdenvertainen mutta eiköhän sitä jotain löydetä. Vaan se on jo uusi juttu se.

 SKOP-RAHOITUS OY

Tikkurilan palvelupiste
Aamuruskontie 6
00750 HELSINKI
Puhelin 346 1122
Telefax 346 1124

Uutta aikaa

Malmi uusi konttori Ylä-Malmintori 3:ssa,
avataan marraskuussa

PÄTKELMIÄ

PÄTKELMIÄ

Maverone hyväksytty oppilasvarjoksi

Ilmailuhallitus on hyväksynyt Glide Path Internationalin valmistaman pääkuvun Maverone oppilaskäyttöön. Kupu on kooltaan yleisesti käytettyjen oppilaskupujen Raider ja Manta välissä. Sen pinta-ala on 248 ft². Kainuun Laskuvarjokerho on suorittanut varjon koehypyt ja on jo ottanut ne normaaliin oppilaskäyttöön.

Punoksista

Parachutes de France (PF) ei aio käyttää varjoissaan microline-punoksia voimakkaasta kysynnästä huolimatta. Testiohjelman aikana on voitu selvästi havaita microlinen venymäominaisuuksien epäsäännöllisyys. Tämä voi aiheuttaa ongelmia kuvun muodon säilyttämiseen ja täten myös lento-ominaisuuksiin. PF on sitä mieltä ettei materiaalin kevenemisen tuoma hyöty korvaa mahdollisia vaaroja joita materiaalin käyttö voi aiheuttaa. PF työskentelee kuitenkin jatkuvasti löytääkseen kantopunoksiin ohuemman materiaalin, jolla ei olisi microlinen haittoja.

(Käännös PF:n tiedotteesta)

Tandem tulee jäädäkseen.

Suurin kuvio taivahalla

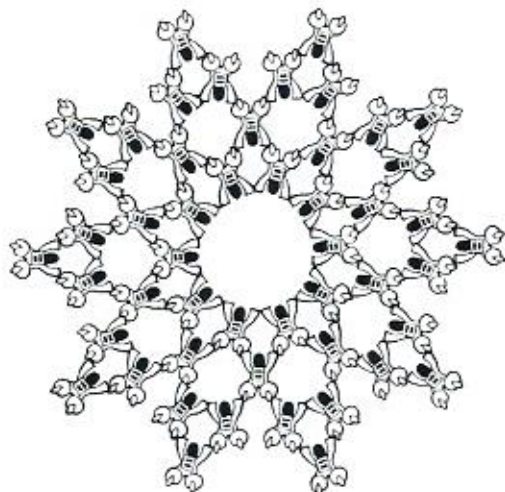
Kuviohypyn uusi Suomen- ja pohjoismaiden ennätys hypättiin malmilla 19. 8.-89. Hyppy suoritettiin n. 4 600 metrin korkeudesta SLK:n Twin Otterista ja Air Veteranin DC-3:sta. Hyppy onnistui kolmannella yrityksellä. Mitään hypyn suunnitteluun liittyvää ei muutettu yritysten välillä, ainoastaan usko ja itseluottamus kaipasivat "hienosäätöä". Hypyn suunnittelijana ja organisaattorina toimi Kari Koivuranta. Ennätys sai lehdistössä ansaittua huomiota ja oli mm. uutisissa ja Sportmagasinet-ohjelmassa.

Luotettavaa
autokauppaa

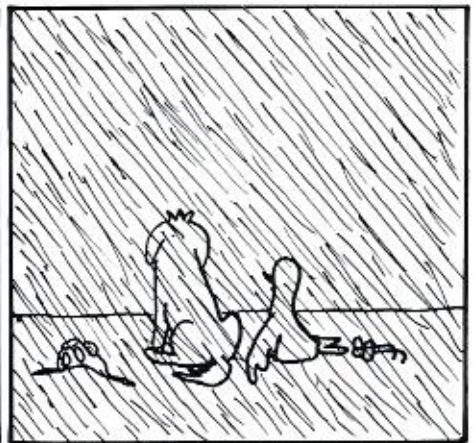
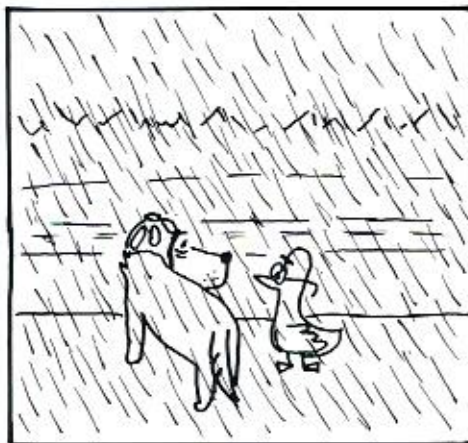
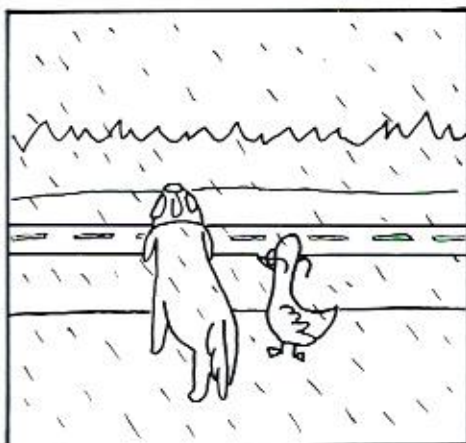
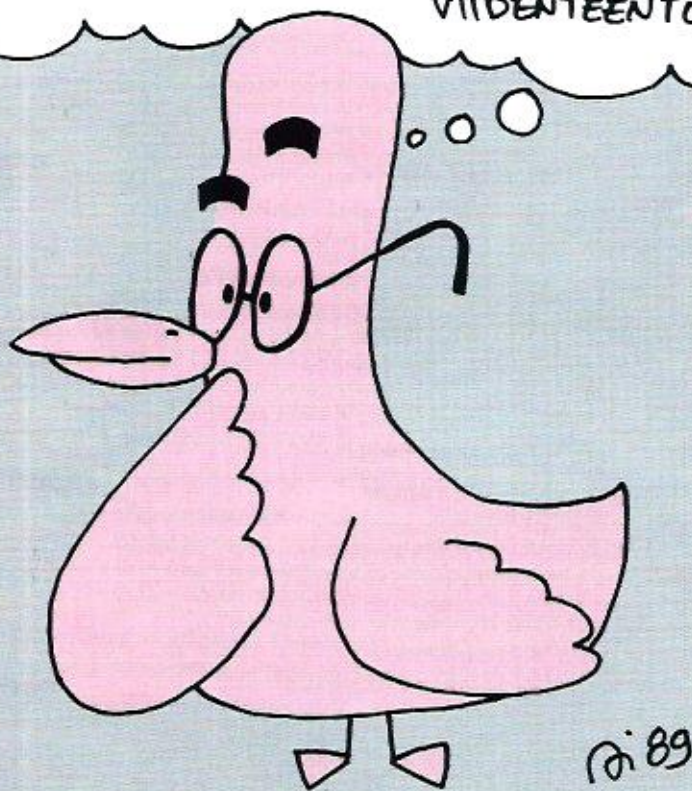
**AUTOPÖRSSI
R. SALMELA KY**

P. 841 902 ja 841 903
Anfalintie 6
Espoo Kehä III

HPY karttalehti 32, ruutu 84-51

CRW-HYPPÄÄJÄT OVAT KEHITTÄNEET UUDEN
KUPUTYYPIN RINNEVARJOJEN POHJALTA.
KUN KORKEUTTA ALKAA OLLA LIIAN VÄHÄN
SIIRYTTÄÄN LÄHIMPÄÄN NOSTOON, NOUSTAAN
TAKAISIN KOLMEEN KILSAAN JA ALOITETAAN
HOMMA UUDESTAAN.
CRW-JENGEISTÄ ONKIN JO OLLUT RIESAA, KUN
NE OVAT AINA KIILAA MASSA ENSIMMÄISEEN JA
VIIDENTEENTOISTA POKAAN.

SUOMESSA HYPÄTÄÄN TEMPPUA, RW:tä, TARKKUUTTA, CRW:tä JA MUUTEN VAAN – VAI HYPÄTÄÄNKÖ?

Suomessa hypätään parissakymmenessä kerhossa aina Hangosta Utsjoelle, mutta me emme vain aina tiedä sitä. Voisit olla mukana kertomassa siitä kaikille alan harrastajille ja olla kehittämässä alan ainoata kotimaista lehteä. Tämä MEIDÄN oma lehti ei saa olla vain Helsinki-keskeinen vaan se kuuluu kaikille. Julkaisemme mielellämme kaikkia juttuja kaikkialta Suomesta ja myös ulkopuoleltakin.

Etsimmekin toimitukseen vakituisia avustajia eri paikkakunnilta myös tilapäisetkin ovat tervetulleita, joskin haluaisimme pitempiaikaisia suhteita. Jos sana on vähänkin hallussa niin tartu kynään ja kirjoita meille itsestäsi ja missä päin vaikutat. Emme tarjoa rahaa, mainetta tai kunniaa vaan mahdollisuuden olla kehittämässä Laskuvarjourheilua ja sehän on pääasia. Jos hyvin käy tai huonosti, miten sen ottaa, niin julkaisemme kuvasi tulevaisuudessa.

OTA YHTEYTTÄ

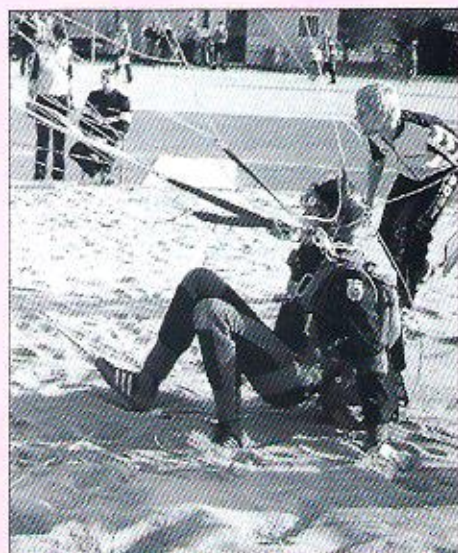
Laskuvarjourheilu-lehti
Malmin lentoasema
00700 Helsinki

Please, tarvitsemme apua!

**Haluatko sinä
olla mukana
kuvioissa,
toivottavasti,
sillä me
ainakin
haluamme.**

Taito- ja tarkkuushypyn SM 1989

Oikukas tuuli teki tepposiaan tarkkuushypyn SM-kisoissa Utissa 8.–15. 7. Moni joutui hämmästelemään 0.50 m tulostaan yllättävien puuskien ja pyörteiden jälkeen. Vanhat konkarit pitivät pintansa ja Laskuvarjojääkärikoulun ammattilaiset eivät olleet myöskään yllätettävissä, sillä kotikentän tuulien tuntemus taisi olla avuksi.

Kuvat ja teksti
Pekka Palotie

Utin Laskuvarjokerholla oli juhlavuosi ja samalla myös juhlakilpailut. Nyt pidettävät Taito- ja tarkkuushypyn SM-kilpailut olivat 10. SM-kisat jotka järjestettiin Utissa kerhon 25-vuotisuran aikana. Niin kerhon toiminta kuin hypääjien taidotkin ovat kehittyneet kovasti kuluneiden vuosien aikana, sillä kun Esa Huusari avauspuheessaan kertoi alkuvuosien toiminnan aikana pidetyistä kisoista ja tuloksista niin se herätti hilpeyttä kilpailijoiden joukossa. Eikä ihme sillä varjot ovat kehittyneet huomattavasti ja nykyään 3 metrin tuloksella ei ole mitään asiaa palkintopallille.

Uttiin oli saapunut kaikkiaan 70 kilpailijaa ottamaan mittaa toisistaan ja useilla oli vielä perhe mukana joten väkeä ja toimintaa riitti kentällä. Kisojen avajaispäivänä hypättiin vain virallinen harjoituskierto, joka herätti närää kilpailijoiden keskuudessa, koska kauniita päiviä ei pitäisi tuhata joutenloon. Kilpailun johdon mu-

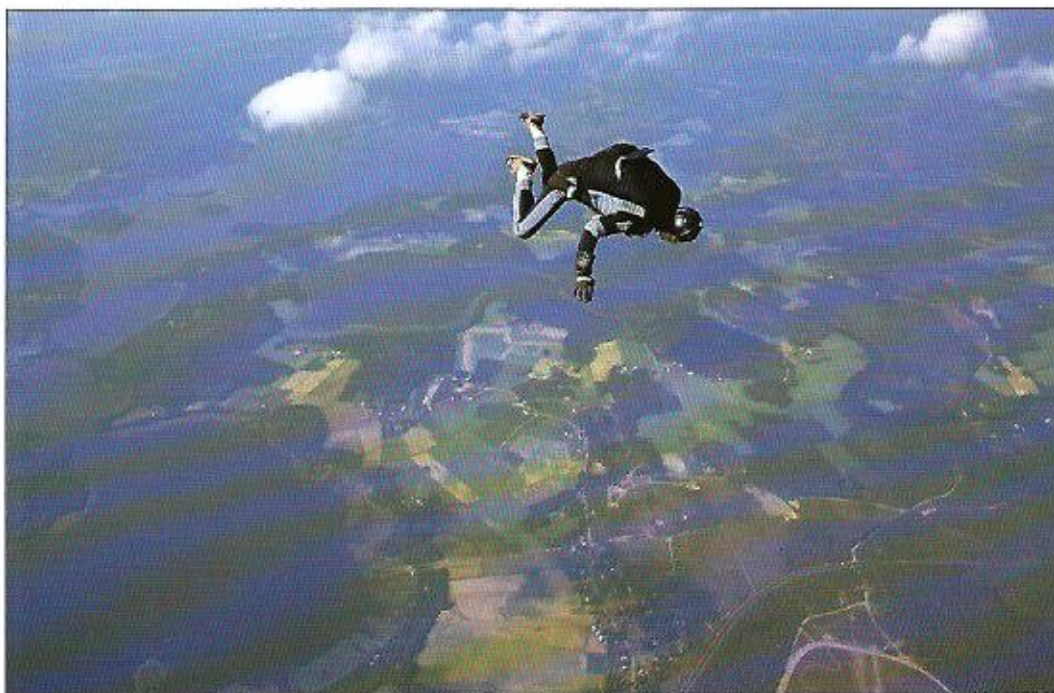
kaan kyse oli käytännön sanelema, sillä kisakoneisto ei ollut aivan valmis. Lähinnä kysymys oli tietokoneongelmista.

Kun alkukankeudesta oli selvitty jatkettiin kisaa sunnuntaina tempuhypyillä ja sitä kerittiin hyppäämään kaksi kierrosta eikä, se tuonut esille mitään uutta vaan samat kaverit olivat edelleen kärjessä kuin ennenkin. Joillakin "uusilla" oli paineita kovasti ja ne tulivat esiin pienten epäonnistumisten myötä.

Sää oli oikutteleva ja se teki kilpailun läpiviennistä hankalan. Tuomariston piti olla valmiina koko ajan ja kilpailujohtaja Markku Paakkanen joutui tekemään hankalia päätöksiä siitä miten kisa viedään läpi.

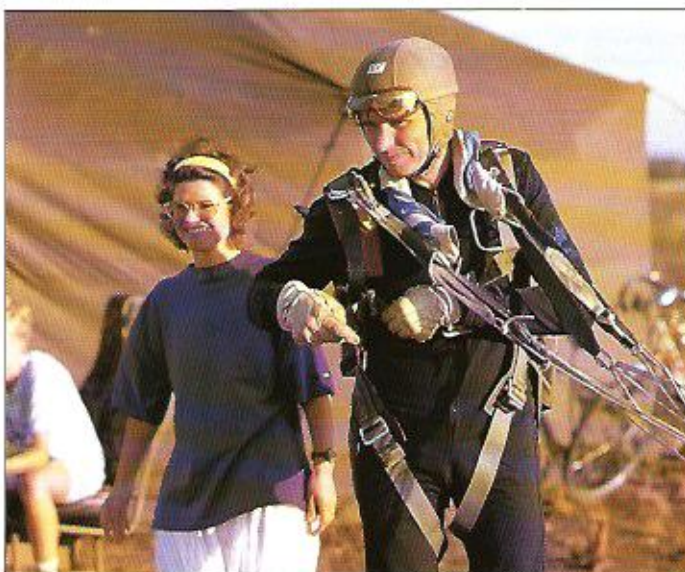
Onneksi maanantain aikana saatiin sentään 4 kierrosta tarkkuutta vaikka tuuli menikin välillä liian kovaksi. Tiistain sadesää vaikeutti myöskin, joskin tempun kolmas kierros tuli hypättyä ja finalistit selvisivät. Muuten päivä olikin pelkäänotkumista kentän ympärillä ja sehän on todella puuduttavaa.

Jatkuva odottelu, stand by tilanteet ja pieni epävarmuus varmasti koettelee kilpailijoiden hermoja, mutta mikäs sen "mukavampaa", sillä siinähan se psyyke mitataan. Tempun finalisteille odotus oli kuitenkin aika lyhyt, sillä keskiviikkona päästiin viimeinkin taivaalle sarjaa vääntämään. Tempun kärki oli aika lähellä toisiaan ja mitalikolmikun ratkaisu jäi viimeiselle hypylle. Pystyttiin arvaamaan ketkä kolme jakavat mitalit, mutta mikä on järjestys? **Soini, Kivinen ja Kilpinen** vai päinvastoin. **Horppu, Eskelinen ja Hartikainen** olivat myös lähellä, mutta heillä ei ollut varaa virheisiin finaali-kierroksella. Muut finalistit olivatkin jo kärjestä kaukana ja ainoastaan keskinäinen paremmuusjärjestys selviäisi.

Toivosen Timo vääntää tempua, mutta finaali paikka jäi vain haaveeksi.

Enskaa niin hymyilyttää kun joukkueelta tarkkuudessa on ratkennut LJK:lle. Lisänä mieltä lämmittää oma henkilökohtainen mestaruus tarkkuudessa.

Yleisö seurasi mielenkiinnolla muiden edesottamuksia joukkuetarkkuudessa.

Risto Käyhkön epäonnistuminen pudotti hänet 12. tilalle. **Niemisen Sinikka** taisteli hyvin ainoana naisena finaaliassa, mutta 10. sijaan oli tyytyminen. Nuori yllättäjä **Jari Kankainen** teki puhtaan sarjan **Olavi Kilpisen** kanssa finaaliassa, mutta se riitti vain 7. sijaan. "Enska" taas vanhalla rutiinilla vei pronssimitalin jo paksuun mitalisalkkuunsa. **Kivisen Pekan** finaali kierros ei aivan riittänyt, joten tyytyminen oli hopeaan. Vanha kettu **Tatu Soini** tasaisella sarjallaan vei voiton kisassa. LJK:n panos taitohypyssä oli vakuuttava, kultaa ja pronssia.

Kun tempun finaali oli ohitse päästiin vielä hyppäämään tarkkuuttakin ja seuraavan päivän sopivan sään ansiosta päästiin henkilökohtaisessa tarkkuudessa siihen, että minimi olivat hypätty ja pystyttiin aloittamaan joukkuetarkkuus.

Joukkuetarkkuus on yksi hienoimmista lajeista mitä konventionaalisella puolella on, sillä jos keli ja koneet antavat myöten on taivaalla koko ajan varjoja ja joukkueet tulevat tasaisella tahdilla finaaliin. Tätä voisi markkinoida jo yleisölajina, sillä käännetty hyppyjärjestys tekee siitä vieläkin kiinnostavamman. Nytkin oli havaittavissa pientä vipinää kun joukkueet laskeskelivät sijoituksiaan muiden tullessa hiekalle tuloksella 0.50 m. Joukkuetarkkuuskisan voisi viedä vaikka olympia-stadionille tai urheilukentälle yleisön iloksi. Mukaan tarvittaisiin vain hyvä kuuluttaja ja menestys olisi taattu.

Jatkuu seuraavalla sivulla...

Viime vuonna ykköspaikansa menettänyt LJK:n joukkue ei ollut tänä vuonna lyötävissä vaan ylivoimaisen tasaisuuden avulla mestaruus palasi jälleen heille. Seuraavista sijoista käytiinkin sitten tiukkaa kamppailua ja ULK:n viimevuotinen mestaruus vaihtui pronssiin Burka -89 kiilattessa hopealle. Neljänneksi taisteli Suomen Siviilihyppääjät III vain kolmen sentin erolla kolmanneksi tulleeseen ULK:n joukkueeseen. Muut joukkueet tulivatkin sitten kaukaa perästä. Vanhojen partojen "Siviilihyppääjä-joukkueet" olivat täysin ulkona tänä vuonna.

Henkilökohtaisessa tarkkuudessa ei finaaleissa mitään ihmeellistä tapahtunut paitsi **Heinon Matin** 3000. hyppy ja tulos 0.50 m, olikohan paineita? LJK:n panos oli mahtava "Enska" vei mestaruuden vanhalla rutiinilla ja tempun voittaja Tatu oli kakosena. Ilahduttavaa oli nuoren Jyväskylän pojan, Jari Kankaisen pronssimitali. Jos LJK oli vahva A-sarjan puolella, niin Kuopio ja Jyväskylä olivat vahvoja B-sarjassa. Kuopion **Kai Korhonen** vei

Kameramiehet olivat tarkkoina tempuhyppyillä eikä hyppääjät kovin usein karanneet kuvaputkelta. Yliuomari Aittomäki antaa ohjeita.

Nallea naurattaa vaikka tulosta syntyi, mutta osa meistä on mukana pelkämästä ilosta.

kaikki kirkkaat medalit ja Jyväskylän kerholla riitti edustajia B-sarjan kärjessä.

Kisat vietiin läpi ajallaan oikuttelevasta säästä huolimatta ja kisakoneisto toimi mainosti pienestä porukasta huolimatta. Suuret kiitokset ULK:lle, tuomareille, kilpailijoille ja kaikille muille mukana olleille, sillä taas saatiin yhdet kisat läpi vietyä. Ensi vuonna uudestaan paremmalla menestyksellä ja hyvällä hengellä.

Tarkkuushyppy, lopputulokset

Sija/Nimi	Yhteistulos
1. Kilpinen Olavi	0.07
2. Soini Tatu	0.09
3. Kankainen Jari	0.13
4. Kivinen Pekka	0.14
5. Käyhkö Risto	0.15
6. Ponto Risto	0.16
7. Toivonen Timo	0.17
8. Korhonen Vexi	0.18
9. Lahti Oula	0.25
10. Luukkonen Seppo	0.23
11. Siltala Seppo	0.33
12. Lahti Jouni	0.34
13. Kokkonen Matti	0.35
13. Anttolainen M.	0.35
15. Eskelinen Antti	0.36
16. Räsänen Mauno	0.37
17. Heino Matti	0.71
18. Halinen Ilkka	0.42
19. Nieminen Sinikka	0.48
20. Horppu Anssi	0.53
21. Toivo Jari	0.55
22. Savolahti Kalle	0.56
23. Terho Petri	0.58
24. Hartikainen Mauri	0.64
25. Huusari Esa	0.66
26. Palmu Markku	0.69
27. Vesterinen Harri	0.70
28. Ora Pekka	0.72
29. Kausalainen Antti	0.78
30. Hyppönen Mikko	0.79
31. Korhonen Kai	0.86
32. Jalande Seppo	0.94
33. Piiparinen Risto	0.96
34. Härkönen Rauno	1.02
35. Mälkki Marja	1.05
36. Lötjönen Esa	1.08
37. Kantanen Juha	1.15
38. Nikkari Jukka	1.25
39. Punju Heikki	1.31
40. Salonen Risto	1.48
41. Kelonen Ulla	1.54
42. Panula Timo	1.63
43. Saarensilta Jukka	1.78
44. Hakkarainen Matti	1.80
45. Palotie Pekka	1.92
46. Karhu Lauri	1.95
47. Huusari Paavo	2.14
48. Pajunen Kari	2.18
49. Vilkunä Riikka	2.19
50. Kaikkonen Marja	2.35

TAITOHYPPI, B-sarja lopputulokset

Sija/Nimi	Yhteistulos
1. Korhonen Kai	30.77
2. Hakkarainen Matti	32.61
3. Kokko Ilpo	35.76
4. Syyrakki Raija	37.95
5. Mettovaara Urho	39.34
6. Jalande Seppo	39.45
7. Pajunen Kari	40.74
8. Puttonen Irma	42.23
9. Åström Jari	42.29
10. Kantanen Juha	42.60
11. Kärkkäinen Juha	44.05
12. Kaikkonen Marja	44.59
13. Hermunen Jari	47.32
14. Lahdenpää Petri	48.00

TARKKUUSHYPPI, B-sarja lopputulokset

Sija/Nimi	Yhteistulos
1. Korhonen Kai	0.86
2. Jalande Seppo	0.94
3. Kantanen Juha	1.15
4. Kelonen Ulla	1.54
5. Hakkarainen Matti	1.80
6. Pajunen Kari	2.18
7. Kaikkonen Marja	2.35
8. Lahdenpää Petri	2.38
9. Syyrakki Raija	2.62
10. Kärkkäinen Kalle	2.69
11. Kokko Ilpo	2.83
12. Åström Jari	3.00
13. Virtanen Juhani	3.14
14. Puttonen Irma	3.17
15. Mettovaara Urho	3.33
16. Sapattinen Ari	3.67
17. Paavilainen Jarna	3.76
18. Hermunen Jari	3.86

Taitohyppy, Finaali

Sija/Nimi	Sarja	1. Kier.		2. Kier.		3. Kier.		Finaali		Loppu- tulos				
		Virhe	Tulos	Virhe	Tulos	Virhe	Tulos	Virhe	Tulos					
1. Soini Tatu	A	7.27	0.00	7.27	7.42	0.10	7.52	8.07	0.10	8.17	7.48	0.20	7.68	30.64
2. Kivinen Pekka	A	7.45	0.50	7.95	7.65	0.10	7.75	7.33	0.10	7.43	7.9	0.10	8.00	31.13
3. Kilpinen Olavi	A	7.84	0.20	8.04	7.54	0.20	7.74	7.45	0.20	7.65	7.92	0.00	7.92	31.35
4. Eskelinen Antti	A	7.49	0.60	8.09	8.02	0.00	8.02	8.28	0.30	8.58	7.82	0.10	7.92	32.61
5. Horppu Anssi	A	7.41	0.20	7.61	7.65	0.20	7.85	7.77	0.40	8.17	8.43	0.80	9.23	32.86
6. Hartikainen Mauri	A	7.79	0.00	7.79	8.61	0.70	9.31	8.22	0.40	8.62	7.62	0.40	8.02	33.74
7. Kankainen Jari	A	7.89	0.40	8.29	8.56	0.20	8.76	8.02	0.70	8.72	8.41	0.00	8.41	34.18
8. Härkönen Rauno	A	8.15	1.60	9.75	7.77	1.40	9.17	7.86	0.70	8.56	7.74	0.40	8.14	35.62
9. Lahti Ulla	A	8.63	0.40	9.03	9.08	0.00	9.08	8.82	0.30	9.12	8.52	1.00	9.52	36.75
10. Nieminen Sinikka	A	8.63	0.20	8.83	9.03	0.10	9.13	9.15	0.40	9.55	8.93	0.40	9.33	36.84
11. Piiparinen Risto	A	9.14	0.00	9.14	8.95	0.20	9.15	8.99	0.10	9.09	9.76	0.30	10.06	37.44
12. Käyhkö Risto	A	9.32	0.00	9.32	8.97	0.10	9.07	9.30	0.00	9.30	9.83	1.50	11.33	39.02

YLEISMESTARUUS

A-sarja

Sija/Nimi	Tarkkuus	Taito	Yht.	Sija/Nimi	Tarkkuus	Taito	Yhteensä
1. Soini Tatu	2	1	3	34. Hakkarainen Matti	41	25	66
2. Kilpinen Olavi	1	3	4	35. Räsänen Mauno	16	51	67
3. Kivinen Pekka	4	2	6	36. Hyppönen Mikko	29	40	69
4. Kankainen Jari	3	7	10	37. Jalanne Seppo	31	43	74
5. Käyhkö Risto	5	12	17	38. Ora Pekka	27	48	75
6. Lahti Oula	9	9	18	39. Saarensilta Jukka	40	35	75
7. Eskelinen Antti	15	4	19	40. Palotie Pekka	42	34	76
8. Toivonen Timo	7	13	20	41. Saarinen Esa	51	31	82
9. Horppu Anssi	20	5	25	42. Punju Heikki	38	44	82
10. Lahti Jouni	12	16	28	43. Porrassalmi Hannu	50	33	83
11. Korhonen Vexi	8	21	29	44. Huusari Paavo	43	41	84
11. Nieminen Sinikka	19	10	29	45. Kokko Ilpo	53	32	85
13. Hartikainen Mauri	24	6	30	46. Syyrakki Raija	49	38	87
14. Ponto Risto	6	29	35	47. Nikkari Jukka	37	51	88
14. Siltala Seppo	11	24	35	48. Pajunen Kari	44	45	89
16. Savolahti Kalle	22	14	36	48. Kantanen Juha	36	53	89
16. Heino Matti	17	19	36	50. Mettovaara Urho	57	42	99
18. Kokkonen Matti	13	27	40				
19. Härkönen Rauno	33	8	41	B-sarja			
20. Terho Petri	23	18	41	1. Korhonen Kai	1	1	2
21. Piiparinen Risto	32	11	43	2. Hakkarainen Matti	4	2	6
22. Luukkonen Seppo	10	39	49	3. Jalanne Seppo	2	6	8
22. Mälkki Marja	34	15	49	4. Syyrakki Raija	8	4	12
24. Korhonen Kai	30	20	50	5. Pajunen Kari	5	7	12
25. Toivo Jari	21	30	51	6. Kokko Ilpo	10	3	13
26. Palmu Markku	25	28	53	6. Kantanen Juha	3	10	13
27. Kausalainen Antti	28	26	54	8. Mettovaara Urho	13	5	18
28. Halinen Ilkka	18	37	55	9. Kaikkonen Marja	6	12	18
29. Lötjönen Esa	35	23	58	10. Puttonen Irma	12	8	20
30. Anttolainen Markku	13	46	59	11. Kärkkäinen Kalle	9	11	20
31. Panula Timo	39	22	61	11. Åström Jari	11	9	20
32. Vilkuna Riikka	45	17	62	13. Lahdenpää Petri	7	14	21
33. Vesterinen Harri	26	36	62	14. Hermunen Jari	14	13	27

Joukkuetarkkuus, Lopputulokset

Sija/Joukkue	1. Kier.	2. Kier.	3. Kier.	4. Kier.	Kier. tulos	Sija/Joukkue	1. Kier.	2. Kier.	3. Kier.	4. Kier.	Kier. tulos
1. Ljk						7. JLK I					
Savolahti Kalle						Kantanen Juha					
Kilpinen Olavi						Kelonen Ulla					
Soini Tatu						Nieminen Sinikka					
Luukkonen Seppo						Toivo Jari					
Yhteensä	0.08	0.03	0.01	0.03	0.15	Yhteensä	0.18	0.25	0.69	0.55	1.67
2. Burka -89						8. Kuopion Laskuvarjourheilijat					
Lahti Jouni						Korhonen Kai					
Lahti Oula						Mälkki Marja					
Eskelinen Antti						Ponto Risto					
Panula Timo						Salonen Risto					
Yhteensä	0.10	0.06	0.07	0.15	0.38	Yhteensä	0.65	0.54	0.14	0.59	1.92
3. ULK II						9. Nakaitus					
Palmu Markku						Hyppönen Mikko					
Halinen Ilkka						Ora Pekka					
Autti Jukka						Räsänen Mauno					
Siltala Seppo						Punju Heikki					
Yhteensä	0.02	0.06	0.07	0.24	0.39	Kontio Kalevi					
4. Suomen Siviilihyppääjät III						Yhteensä	0.59	0.43	0.36	0.60	1.98
Vilkuna Riikka						10. Suomen Siviilihyppääjät I					
Kankainen Jari						Karhu Lauri					
Terho Petri						Piiparinen Risto					
Vesterinen Harri						Lötjönen Esa					
Kivinen Pekka						Korhonen Veikko					
Yhteensä	0.07	0.15	0.10	0.10	0.42	Härkönen Rauno					
5. ULK I						Yhteensä	0.61	0.91	0.13	0.52	2.17
Kokkonen Matti						11. KLU - KLU					
Lahdenpää Petri						Kosonen Jorma					
Kausalainen Antti						Keinänen Ilkka					
Toivonen Timo						Kärkkäinen Kalle					
Yhteensä	0.15	0.22	0.34	0.43	1.14	Palotie Pekka					
6. Suomen Siviilihyppääjät II						Yhteensä	0.64	0.57	0.68	0.83	2.72
Anttolainen Markku						12. JLK II					
Horppu Anssi						Saarinen Esa					
Käyhkö Risto						Jalanne Seppo					
Heino Matti						Helo Tuure					
Yhteensä	0.29	0.50	0.66	0.06	1.51	Pajunen Kari					
						Yhteensä	0.81	1.21	0.58	0.32	2.92

MIDSUMMER BOOGIE 89 JOENSUU

Päätettiin kerrankin hypätä paljon ja kunnonlla, yhteenputkeen ja isolla poppoolla eli lähdettiin jussin viettoon jo vikkoa etuajassa kohti joensuuta kuka mistäkin päin Suomea leireiltään tai kesälomiltaan laahustaen.

Skydiving-toimintaan oli varattu aikaa koko juhannusviikko, jonka ajan myös SLK:n Twin Otter oleili Joensuun lentokentän ilmatilassa. Ainakin ne, jotka eivät ko. viikkoa pilanneet työnteolla muistavat säänjumalien armollisuutta kaiholla nyt kun syksy taas puskee päälle. Aurinko kun ei pilvien takana ekan päivän jälkeen tainnut käydä...

Hypääjien into viikon mittaiseen happeningiin yllätti suurimman osan paikalla olleista kun kansaa oli jo puolen viikkoon mennessä kertynyt toista sataa henkeä Invalidien majan ja Drop Zonen vaikutusalueelle. Heroja oli kertynyt paikallisten ja helsinkiläisten

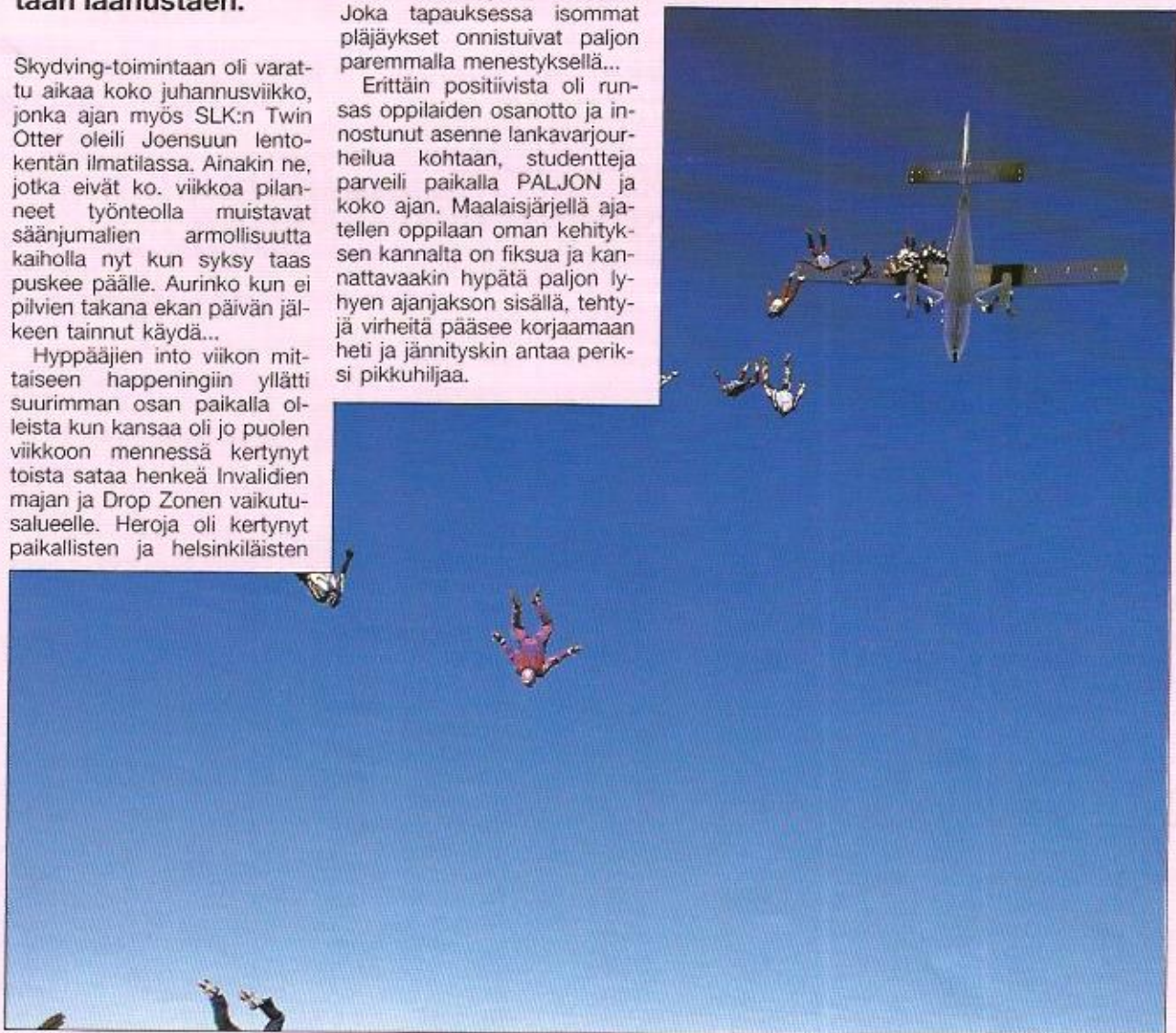
lisäksi ainakin Tampereelta, Ruotsista, Saksasta ja jostain muualtakin.

Alkuvuokolla ainakin joukkueissa hypäävät treenailivat suht' ahkerasti tuollaiset 8-9 hyppyä päivässä, no problem. Puolenviikon tietämällä alkoi videoiden kuvaruutuihin ilmestyä toinen toistaan surkeampia esityksiä joten 4- ja 8-miehiset jougit alkoivat hiljalleen muodostua 16-22 hengen sekvenssiä hyppääviksi ryhmiksi huomattavasti paremmalla menestyksellä. Ollisiko jengien treenaamiseen vaikuttanut suuren kaveri- ja tuttavalauman läsnäolon aiheuttama keskittymiskyvyn heikkeneminen, ken tietää? Joka tapauksessa isommat pläjäykset onnistuivat paljon paremmalla menestyksellä...

Erittäin positiivista oli runsas oppilaiden osanotto ja innostunut asenne lankavarjourheilua kohtaan, studentteja parveili paikalla PALJON ja koko ajan. Maalaisjärjellä ajatellen oppilaan oman kehityksen kannalta on fiksuja ja kannattavaakin hypätä paljon lyhyen ajanjakson sisällä, tehtyjä virheitä pääsee korjaamaan heti ja jännityskin antaa periksi pikkuhiljaa.

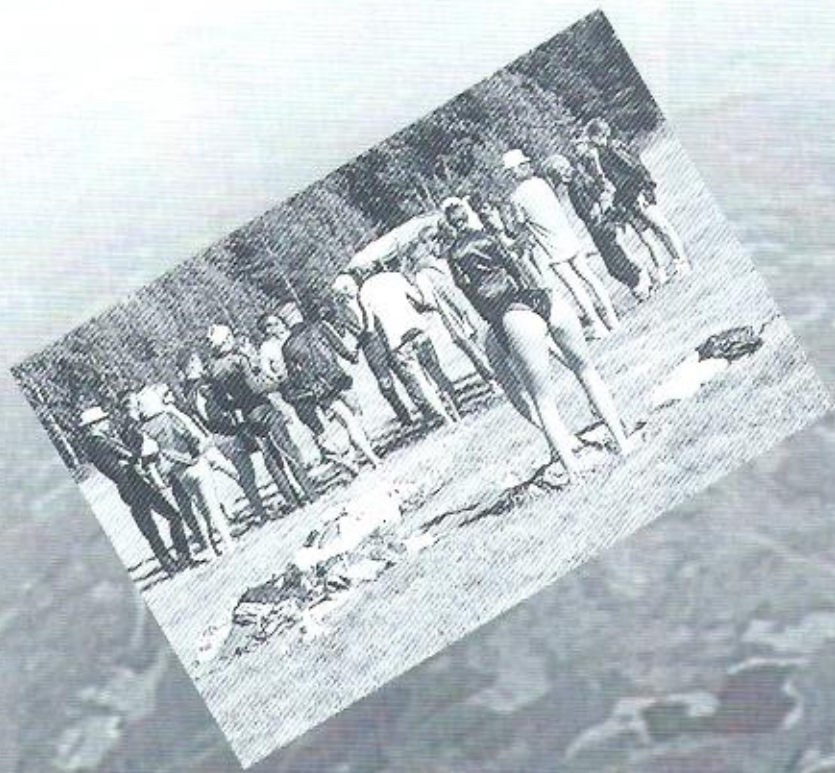
Mitä koko jussista sitten jäi käteen? Kun Uusmaan Tomppa vielä toi paikalle kopterinsa alkoi olla ainekset aika hyvään ilmasirkukseen. Twin Otterin ja Agusta Bellin voimalla alkoi taivaalle syntyä vaikka mitä. Oli isoa sekvenssiä, kuvaushyppyjä hekosta, 24-star, lentävä ja loikkiva sammakko, 32-way ed. mainittujen koneiden puljan tuloksena ja muuta arkipäiväistä... Koko homma sitten huipentui lauantai-iltana kun lukuisiin grillausiltoihin saatiin vaihtelua Tompan roudataassa 12 kopteripokaa ä 10 persons to hotelli Kimmeli jonka tapahtumia ei liene tarve sen paremmin esitellä.

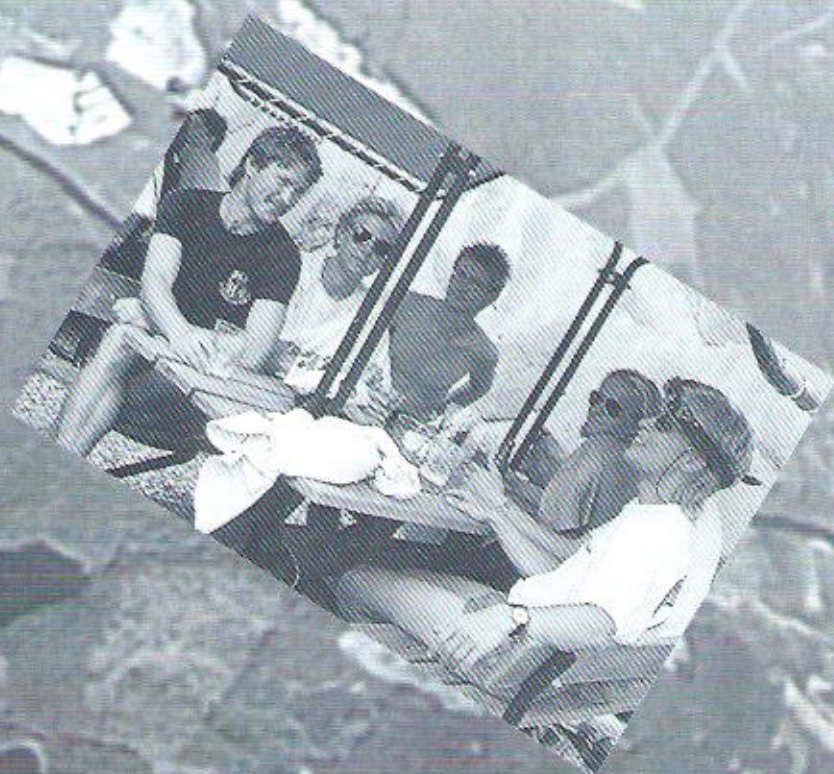
Kokonaisuutena tapahtuma oli menestys ja ENSI VUONNA otetaan varmasti uusiksi jossain päin tasavaltaa, joten kiinnostuneet kerhot ottakaa yhteyttä SLK:hon niin suunnitellaan yhdessä.

Teksti Hannu Ryömä
Kuvat Pekka Palotie

TIEDÄTKÖ MINNE SINUN LEHTESI LASKEUTUU

Pidä osoitetietosi ajantasalla!

Kausalainen Eero

EK

Maratonkuja 1 A 2

01280 VANTAA

